

FEDERALE POLITIE
DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE
POLITIONELE INFORMATIE
Dienst Beleidsgegevens

VEILIGHEIDSMONITOR 2009

Analyse van de enquête voor de
provincie West-Vlaanderen

Ellen VAN DEN BOGAERDE
Isabelle VAN DEN STEEN
Annelies DE BIE

o.l.v.
Patrizia KLINCKHAMERS
Marc VANDENDRIESSCHE

Verantw. uitgever :
Federale Politie - Directie van de operationele politionele informatie
Fritz Toussaintstraat 8, 1050 Brussel

Inhoudstafel

<i>Inhoudstafel</i>	3
<i>Inleiding</i>	5
<i>Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête</i>	6
1.1. De steekproef	6
1.2. Responsgraad in West-Vlaanderen	6
1.3. Profiel van de respondenten van West-Vlaanderen	7
<i>Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen</i>	9
2.1. De buurtproblemen in de provincie West-Vlaanderen	9
2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in West-Vlaanderen	10
<i>Hoofdstuk 3 : Onveiligheid</i>	11
3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie West-Vlaanderen	11
3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie West-Vlaanderen	12
3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie West-Vlaanderen	14
3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie West-Vlaanderen	16
<i>Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap</i>	17
4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie West-Vlaanderen	17
4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie West-Vlaanderen	19
4.3. Melding en aangifte	21
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”	21
4.3.2. Delicten op huishoudensniveau	21
Melding	22
Aangifte	23
4.3.3. Delicten op persoonsniveau	24
Melding	24
Aangifte	25
<i>Hoofdstuk 5: Laatste delict</i>	26
5.1. Melding	26
5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact	27
<i>Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap</i>	28
6.1. Frequentie en aard van de contacten	28
6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten	28
<i>Hoofdstuk 7 : Politiefunctie</i>	30

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België	30
7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :	31
7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :	32
7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep	33
7.5. Belangrijkheid en evaluatie van de verschillende politietaken	34
7.6. De wijkagent	35

Inleiding

Dit rapport geeft de belangrijkste resultaten weer voor de provincie West-Vlaanderen van de bevolkingsenquête «Veiligheidsmonitor 2008-2009», die werd uitgevoerd in het eerste semester van 2009. Deze enquête werd in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken uitgevoerd door de dienst Beleidsgegevens van de Directie van de operationele politionele informatie van de Federale Politie. De dataverzameling gebeurde door GfK Significant, een onafhankelijk, extern onderzoeksbureau.

Het is reeds de zevende enquête die werd afgenomen op federaal niveau. De vragenlijst van de Veiligheidsmonitor heeft sinds zijn start in 1997 geen ingrijpende wijzigingen ondergaan die een invloed kunnen hebben op de vergelijkbaarheid. Zodoende is het mogelijk een zicht te krijgen op trends doorheen de jaren (1997-2009).

De Veiligheidsmonitor omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, de contacten tussen burgers en politiediensten, de werking van de politiediensten en de achtergrondkenmerken van de respondent.

De resultaten van de enquête zijn onderwerp van verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, een vergelijkend rapport (federaal, gewesten, provincies, gemeentetypen en politiezonecategorieën), het tabellenrapport op niveau van de gerechtelijke arrondissementen en de lokale rapporten (per politiezone of gemeente). De geanalyseerde resultaten in dit rapport zijn gebaseerd op de cijfers uit het vergelijkend rapport.

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de Veiligheidsmonitor 2009 op niveau van de provincie West-Vlaanderen en geeft de statistisch significante verschillen weer tussen 1997 en 2009.

Het eerste hoofdstuk van dit rapport is gewijd aan de steekproeftrekking, de responsgraad en de profielen van de respondenten.

Het hoofddeel van het rapport omvat zes hoofdstukken die elk één van de grote thema's van de enquête bespreken: de buurtproblemen, de onveiligheid, het slachtofferschap, de contacten van de slachtoffers met de politiediensten, de contacten tussen burgers (niet-slachtoffers) en politiediensten en de werking van de politiediensten.

Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête

1.1. De steekproef

De steekproef omvat de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de respondenten willekeurig getrokken uit een telefoonbestand. Om het aselechte karakter van de steekproef te behouden, is bij de telefonische enquête die persoon uit het huishouden gekozen die het eerst jarig zou zijn (de « verjaardagmethode »). De samenstelling van deze steekproef komt uit twee bronnen: de lokale monitoren enerzijds en de gerealiseerde enquêtes specifiek voor het federaal niveau anderzijds.

Op de steekproef werd een prestratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gewesten, provincies en gemeentetypes. De respondenten werden vervolgens willekeurig gekozen per territoriale entiteit. In functie van deze verdelingen, werd in 2009 het totaal gewicht van de 36.948 personen die de federale steekproef telt, herleid tot 12.000, bepaald voor elk van de territoriale entiteiten.

Verder werd ook een poststratificatie toegepast op de federale steekproef volgens de geslachts- en leeftijdscategorieën. Deze poststratificatie werd gerealiseerd op provinciaal niveau en op het niveau van de gemeentetypes. Deze poststratificatie is van belang gezien bepaalde groepen uit de populatie over- of ondervertegenwoordigd zijn in de steekproef van bevraagde respondenten.

In de provincie West-Vlaanderen werden 4857 gezinnen bevraagd. Volgens hetzelfde principe van poststratificatie werd na herweging dit aantal herleid naar 1321.

1.2. Responsgraad in West-Vlaanderen

Om de 4857 telefonische interviews van de Veiligheidsmonitor 2009 te realiseren, werden 10.285 nummers gebruikt, waarvan er 1152 geen aanleiding gaven tot een communicatie. Rekening houdend met het aantal weigeringen (3258) en het aantal weigeringen tijdens het interview (4), kunnen we de responsgraad berekenen. De responsgraad bedraagt 60 %, wat een hoog percentage is voor een telefonische enquête. De respons ligt iets lager dan het nationaal gemiddelde van 63% respons. De medewerking werd sterk gestimuleerd door de officiële introductiebrief, getekend door de gouverneur van de betrokken provincie en verstuurd aan de potentiële respondenten. Deze personen konden ook gebruik maken van een groen nummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

$$\text{Responsgraad} = \frac{\text{aantal gerealiseerde enquêtes}}{\text{aantal gerealiseerde enquêtes} + \text{weigeringen}}$$

Contact	9133
Aantal afgenomen enquêtes	4857
Afspraak (later terugbellen)	57
Weigering om deel te nemen (hard, zacht, vanwege meeluisteren)	3197
Weigering om deel te nemen tijdens het interview	4
Weigering om deel te nemen via telefoon	61
Geen Frans of Nederlands	132
Fysische onmogelijkheid tot deelname (ziekte,..)	591
Afwezig gedurende de periode van enquêtering	234
Geen contact	1152
Geen antwoord	787
Antwoordapparaat	327
Bezet	38
Totaal	10285

Fig. : Aantal uitgevoerde telefonische contacten in West-Vlaanderen om 4857 enquêtes van de Veiligheidsmonitor 2009 te realiseren. Op basis hiervan kan de responsgraad berekend worden: deze bedraagt 60%.

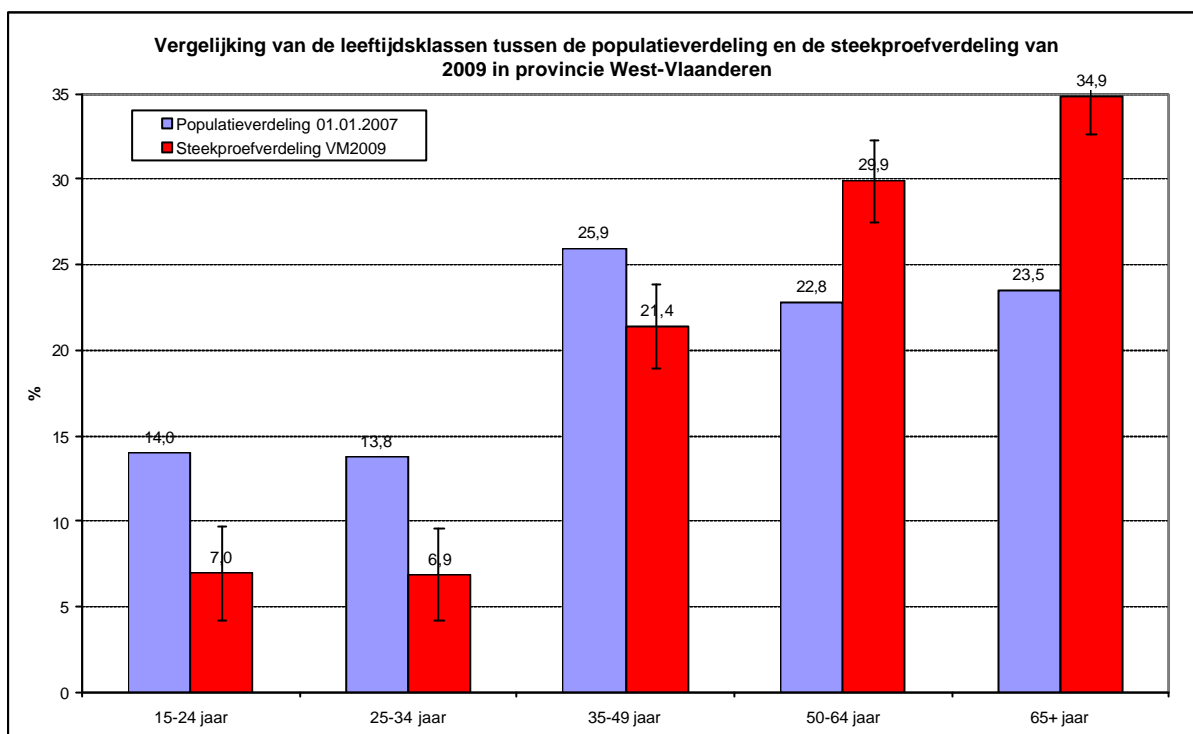
Wat betreft het profiel van de weigeraars blijkt het vooral om 65-plussers en vrouwen te gaan.

1.3. Profiel van de respondenten van West-Vlaanderen

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de populatie van de provincie, voor wat betreft leeftijd en geslacht. De steekproefverdeling mannen/vrouwen komt sterk overeen met de populatieverdeling.

De meest representatieve leeftijdsgroep is deze tussen 35 en 49 jaar. De minst representatieve leeftijdsgroepen zijn de jongste klassen, deze tussen 15 en 24 jaar en tussen 25 en 34 jaar, zij beschikken waarschijnlijk eerder enkel over een GSM en niet over een vast toestel. De hogere leeftijdsklassen (50-64 jaar en de 65 plussers) daarentegen zijn oververtegenwoordigd in de steekproef.

Een poststratificatie, een herweging volgens leeftijd en geslacht van de respondenten, werd uitgevoerd zodat de steekproef een weerspiegeling vormt van de populatie in West-Vlaanderen. Dit betekent dat er aan elke respondent een groot of klein gewicht werd toegekend naargelang de categorie (van leeftijd en geslacht) waartoe hij behoort onder- dan wel oververtegenwoordigd is in de steekproef.

Fig. : Verdeling van de populatie en de steekproef naar leeftijd in de provincie West-Vlaanderen. De totale bevolkingsomvang (personen vanaf 15 jaar) bedraagt 967.154.

Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen

2.1. De buurtproblemen in de provincie West-Vlaanderen

In het geheel van de buurtproblemen zijn er 3 situaties die, meer dan andere, een probleem lijken te zijn in de buurt: onaangepaste snelheid in het verkeer (60%), inbraak (42%) en rommel op straat (38,5%). Meer dan een derde van de inwoners van de provincie West-Vlaanderen beschouwt deze drie situaties als "helemaal wel" of "een beetje" problematisch. Ze behoren ook op federaal niveau tot de meest problematische.

Deze drie buurtproblemen zijn echter niet de enige die de buurtbewoners bezighouden. Men mag ook de andere problematieken die de burgers belangrijk vinden niet uit het oog verliezen. De volgende twee situaties worden door rond de 30% van de respondenten als een probleem ervaren: fietsdiefstal (32,5%) en agressief verkeersgedrag (28%). De overige buurtproblemen bereiken percentages van ongeveer 10 tot 25%.

Vergeleken met het nationale niveau worden de buurtproblemen als minder problematisch ervaren in de provincie West-Vlaanderen. Fietsdiefstal vormt een uitzondering: dit wordt in de provincie West-Vlaanderen (32,5%) meer als een probleem gezien dan in gans België (28%).

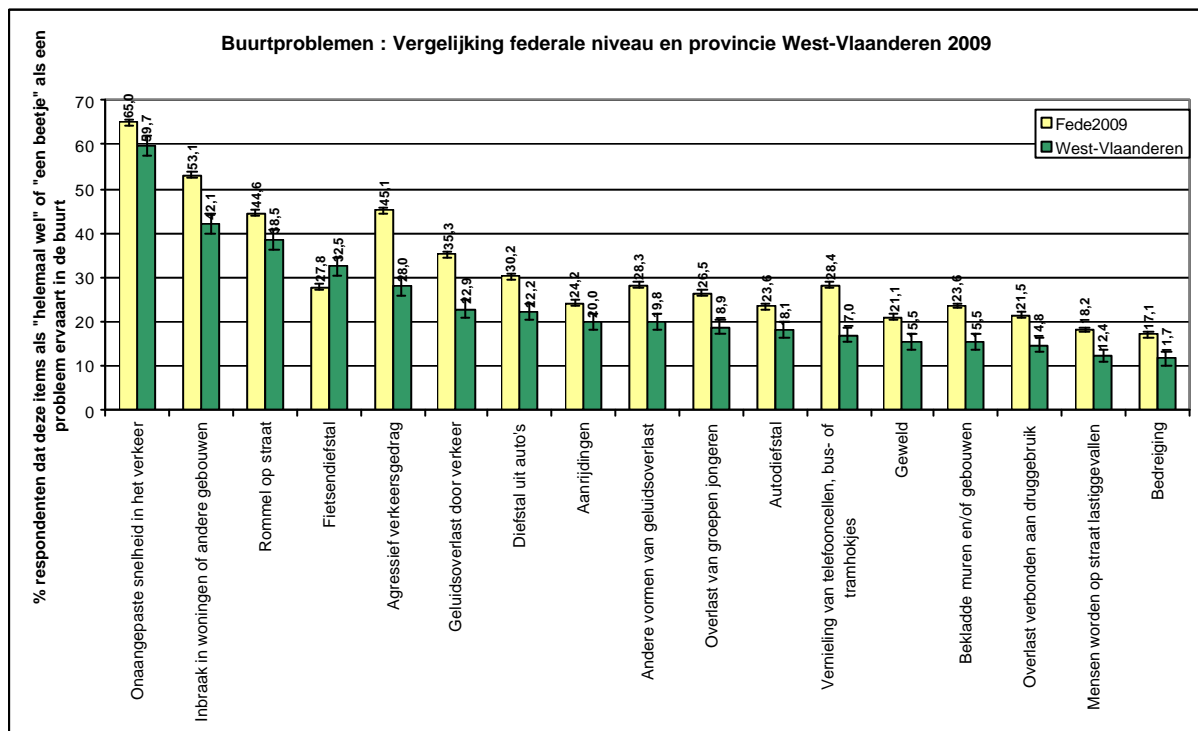

Fig. : De buurtproblemen in 2009 vergeleken met de federale resultaten. De grafiek herneemt de antwoorden "helemaal wel" en "een beetje" op de vraag: "Ervaart u de volgende feiten of situaties als een probleem in uw buurt?" De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1.t.e.m. A.17.).

2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in West-Vlaanderen

Tussen 2006 en 2009 zijn er enkele stijgingen waar te nemen in West-Vlaanderen. Het betreft de buurtproblemen onangepaste snelheid in het verkeer (van 51% naar 60%), fietsdiefstal (van 30% naar 32,5%) alsook lichtere toenames (één à twee procent) voor: rommel op straat, overlast van groepen jongeren, geweld en bekladde muren en/of gebouwen.

Omgekeerd is er ten opzichte van 2006 een daling vast te stellen voor agressief verkeersgedrag (van 36% naar 28%). Hetzelfde geldt voor diefstal van en uit auto's (van 22% naar 18%, respectievelijk van 27% naar 22%) en overlast verbonden aan druggebruik (van 18% naar 15%).

Wanneer we op langere termijn kijken, dan valt op te merken dat sommige buurtproblemen een dalende tendens kennen. Dit is het geval voor inbraak (van 49% in 2000 naar 42% in 2009) en sedert 2002 voor agressief verkeersgedrag (van 43% in 2002 naar 28% in 2009). Andere vertonen eerder een stijgende tendens zoals fietsdiefstal (van 27% in 2000 naar 32,5% in 2009). Het buurtprobleem "andere vormen van geluidsoverlast" blijft doorheen de jaren stabiel omstreeks 20%.

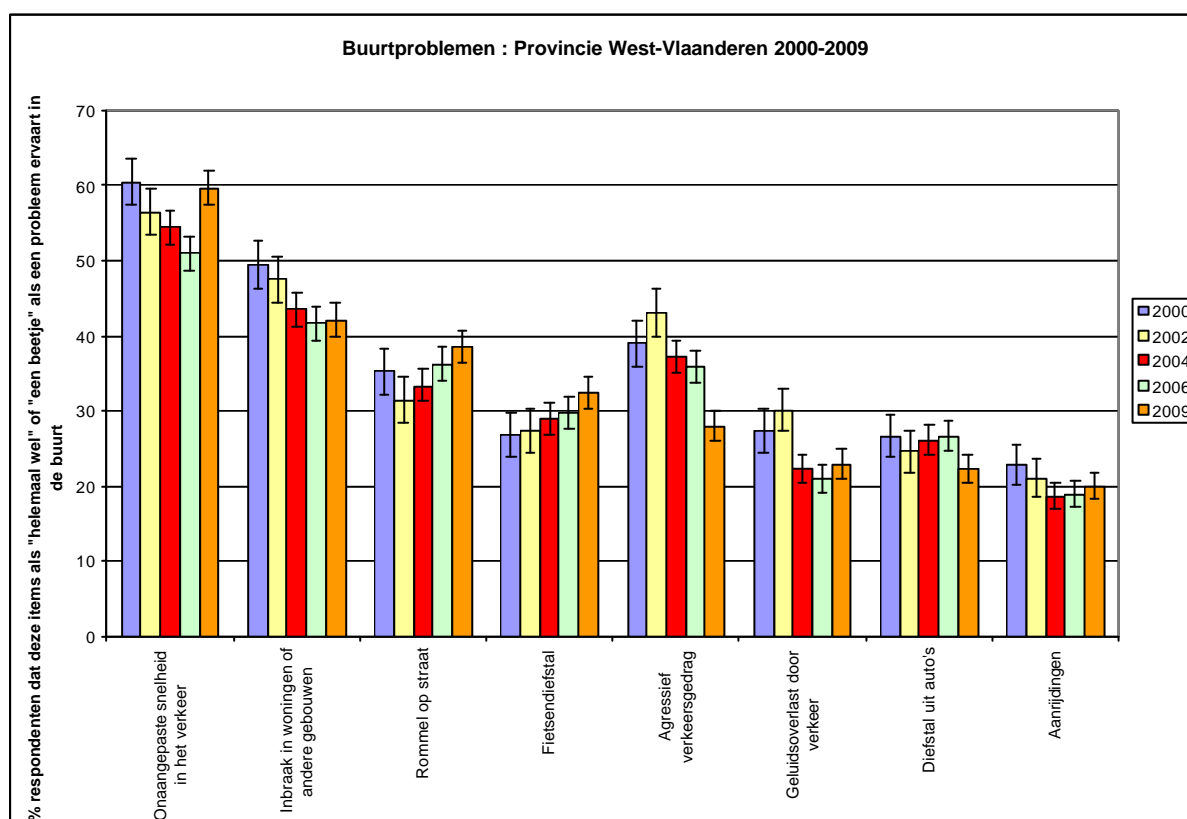

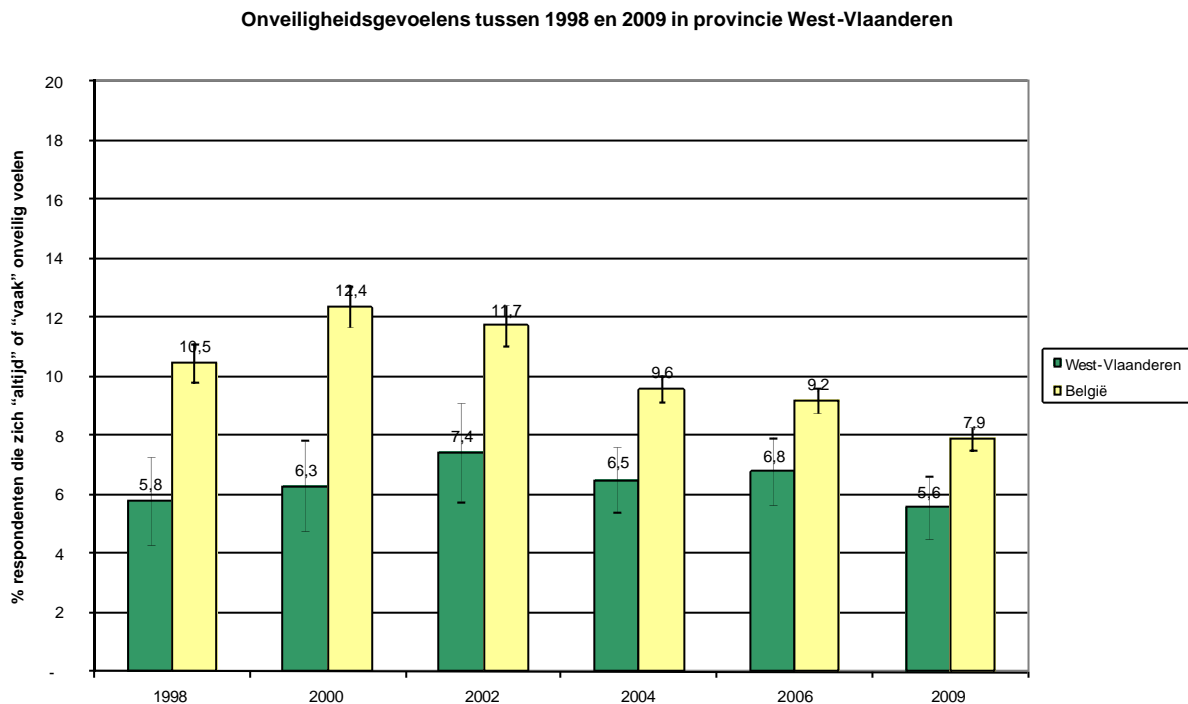
Fig. : De buurtproblemen (selectie). Vergelijking 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien toen de frequentie werd bevraagd; de resultaten zijn dus niet vergelijkbaar. De grafiek herneemt de antwoorden "helemaal wel" en "een beetje" op de vraag: "Ervaart u de volgende feiten of situaties als een probleem in uw buurt?" De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid voor het jaar 2009 (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1 t.e.m. A.17.).

Hoofdstuk 3 : Onveiligheid

3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie West-Vlaanderen

Het onveiligheidsgevoel in West-Vlaanderen is doorheen de jaren vrij stabiel gebleven. Ten opzichte van 2006 is er een lichte daling vast te stellen; 5,6% van de bevroegde burgers in West-Vlaanderen geeft aan zich “altijd” of “vaak” onveilig te voelen in 2009.

In vergelijking met het landelijke gemiddelde voelen de West-Vlamingen zich veiliger en dit doorheen de jaren.

Fig. : Het onveiligheidsgevoel. Vergelijking 1998, 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. Algemene vraag over het onveiligheidsgevoel: "Gebeurt het dat u zich onveilig voelt? Is dit altijd, vaak, soms, zelden of nooit?" (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv A.).

3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie West-Vlaanderen

Zoals we in de vorige paragraaf al konden vaststellen, wordt de analyse en de evolutie van het onveiligheidsgevoel benaderd door de algemene vraag : « Gebeurt het dat u zich onveilig voelt ?

Deze benadering wordt aangevuld met zes andere vragen omtrent het mijdingsgedrag:

- ontwijken van bepaalde plaatsen in de gemeente waar men woont omdat men het niet veilig vindt
- vermijden open te doen voor onbekenden omdat men het niet veilig vindt
- wegbrengen van waardevolle objecten op een veiligere plaats dan in huis
- vermijden het huis te verlaten wanneer het donker is
- vermijden de kinderen het huis te laten verlaten (kinderen jonger dan 15 jaar)
- vermijden het openbaar vervoer te nemen (nieuw item sedert 2008/2009)

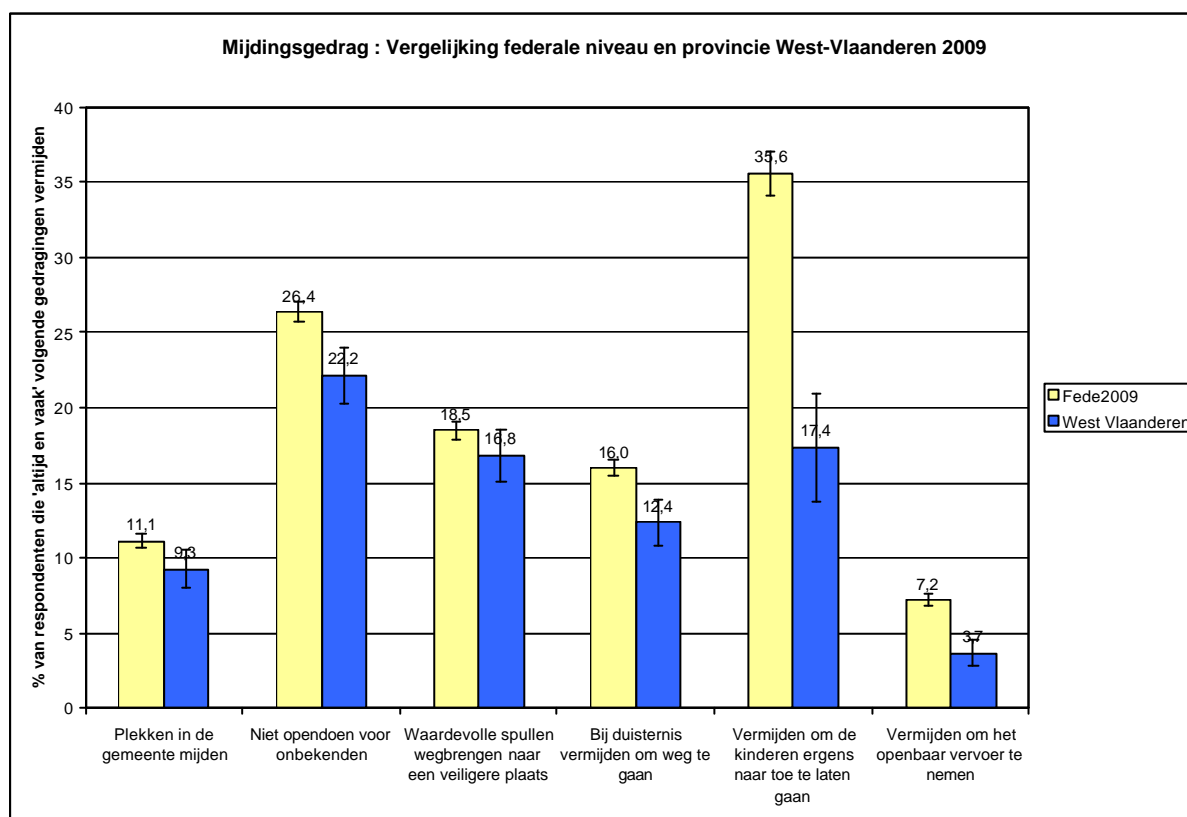

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord “altijd” en “vaak” op de 6 vragen. Vergelijking tussen het federale niveau en de provincie. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Uit de resultaten op niveau van de provincie West-Vlaanderen blijkt dat de frequentie waarmee de burgers bepaald mijdingsgedrag stellen, verschilt naargelang de aard ervan. 22% vermijdt “altijd” of “vaak” om de deur te openen voor onbekenden. Van de respondenten met kinderen geeft 17% aan te vermijden om de kinderen het huis te laten verlaten. Van alle Oost-Vlaamse burgers dan weer, brengt 17% “altijd of vaak” zijn waardevolle voorwerpen naar een veiligere plaats. Het vermijden om het huis te verlaten als het donker is en het mijden van bepaalde plekken in de gemeente komen minder voor: 12%, respectievelijk 9,3%. Op de nieuwe vraag met betrekking tot het openbaar vervoer, tenslotte, antwoordt 3,7% van de West-Vlamingen te vermijden het openbaar vervoer te nemen omdat men het niet veilig vindt.

In de provincie West-Vlaanderen wordt minder mijdingsgedrag gesteld, vergeleken met het nationale gemiddelde. Enkel voor het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats is er geen significant verschil tussen beide niveaus.

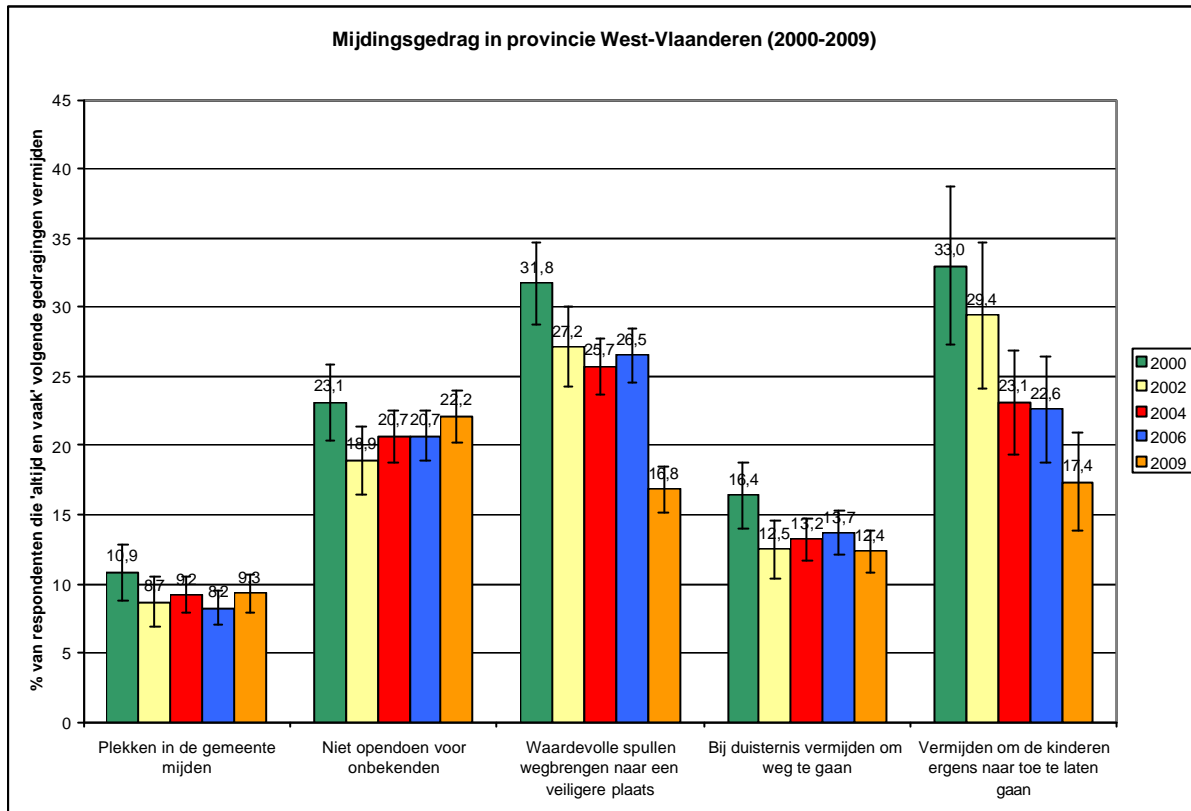

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord “altijd” en “vaak” op 5 vragen (het vermijden het openbaar vervoer te nemen komt niet voor in deze evolutiegrafiek, gezien het een nieuw item betreft).. Vergelijking tussen 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien de vraag toen anders werd gesteld. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Ten opzichte van 2006 is er een daling voor het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats (van 26,5% in 2006 naar 17% in 2009) en het vermijden om de kinderen ergens naar toe te laten gaan (van 23% in 2006 naar 17% in 2009).

Ook op langere termijn zijn het de net genoemde mijdingsgedragingen die een dalende tendens vertonen: van 32% in 2000 naar 17% in 2009 voor het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats en van 33% in 2000 naar 17% in 2009 wat betreft het vermijden om de kinderen ergens naar toe te laten gaan. Het bij duisternis vermijden om weg te gaan, blijft, na een daling tussen 2000 en 2002, stabiel. “Niet opendoen voor onbekenden” en “plekken in de gemeente mijden” bevinden zich in 2009 op hetzelfde niveau als in 2000.

3.3. Het ingeschatte risico dat men slachtoffer wordt in de provincie West-Vlaanderen

De benadering van de onveiligheid wordt verder aangevuld met een aantal vragen die peilen naar het ingeschat risico om slachtoffer te worden van bepaalde delicten :

Hoe schat u volgende risico's in, in de loop van de 12 komende maanden:

- dat uw gezin slachtoffer wordt van een inbraak met diefstal?
- dat u slachtoffer wordt van fysiek geweld of een bedreiging met fysiek geweld?
- dat u slachtoffer wordt van diefstal zonder geweld of met (dreiging tot) geweld?
- dat u slachtoffer wordt van een verkeersdelict, bijvoorbeeld een ongeval, vluchtmisdrijf, verkeersagressie...?

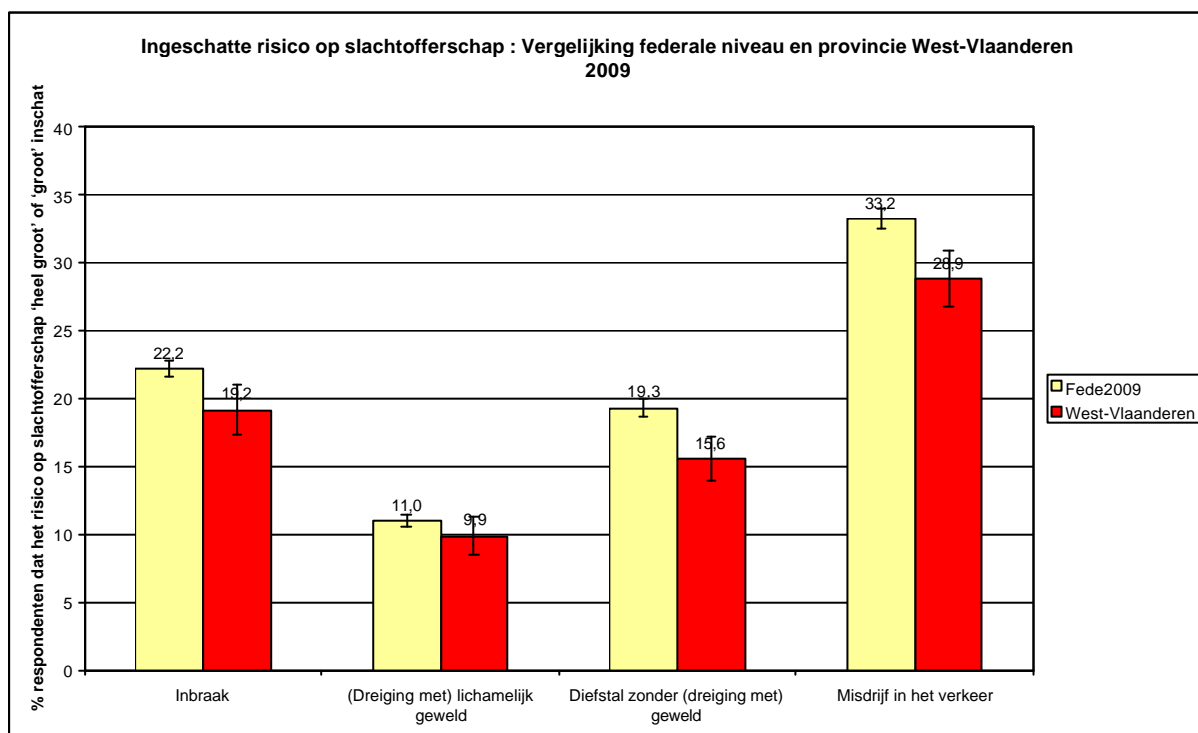

Fig. Het ingeschatte risico op slachtofferschap op federaal niveau en niveau van de provincie. De ingeschatte risico's "heel groot" en "groot" werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.).

De burgers die werden bevestigd over vier delicten schatten het risico dat ze hiervan slachtoffer worden verschillend in, afhankelijk van het delict in kwestie. Het risico om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer (bv. vluchtmisdrijf, verkeersagressie,...) wordt het hoogst ingeschat: 29% van de bevestigde West-Vlamingen beschouwt de kans om slachtoffer te worden van dit misdrijf als groot of heel groot. Het risico om slachtoffer te worden van een inbraak wordt als (heel) groot ingeschat door 19% van de respondenten. Het risico op slachtofferschap van diefstal zonder (dreiging met) geweld (16%) en (dreiging met) lichamelijk geweld (10%) wordt lager ingeschat.

Vergeleken met het nationale niveau, menen de inwoners van de provincie West-Vlaanderen doorgaans minder risico te lopen om slachtoffer te worden van een misdrijf. Uitzondering vormt het ingeschatte risico op (dreiging met) lichamelijk geweld, dat zich op hetzelfde niveau bevindt als het nationale percentage. Zo schat bijvoorbeeld 29% van de West-

Vlamingen de kans om slachtoffer te worden van een verkeersmisdrijf de komende 12 maanden als (heel) hoog in, tegenover 33% op federaal niveau.

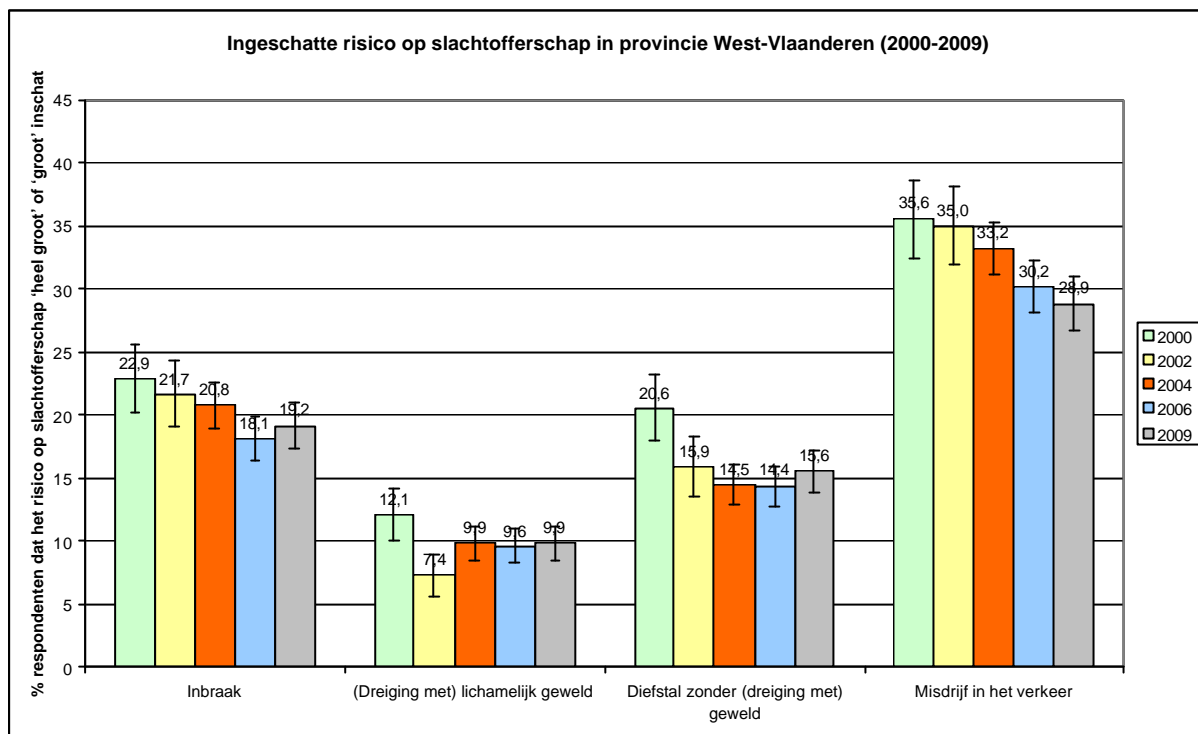

Fig. Het ingeschatte risico op slachtofferschap tussen 2000 en 2009. De ingeschatte risico's "heel groot" en "groot" werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.). De vragen inzake het ingeschatte risico werden pas in 2000 toegevoegd aan de module onveiligheidsgevoelens. Vergelijkingen met de jaren 1997 en 1998 zijn hierdoor onmogelijk.

Tussen 2006 en 2009 deden zich geen significante evoluties voor.

Op langere termijn bekeken, liggen alle ingeschatte risico's in 2009 lager dan in het jaar 2000. Een dalende tendens is zo waarneembaar bij "misdrijf in het verkeer": in 2000 schatte nog 36% het risico hiervan slachtoffer te worden als groot tot heel groot in, in 2009 is dit percentage gedaald tot 29%. Niettemin blijft deze problematiek de burger het meeste bezighouden.

3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie West-Vlaanderen

De module “onveiligheid” neemt ook een vraag op met betrekking tot het bezit van een verdedigingsmiddel.

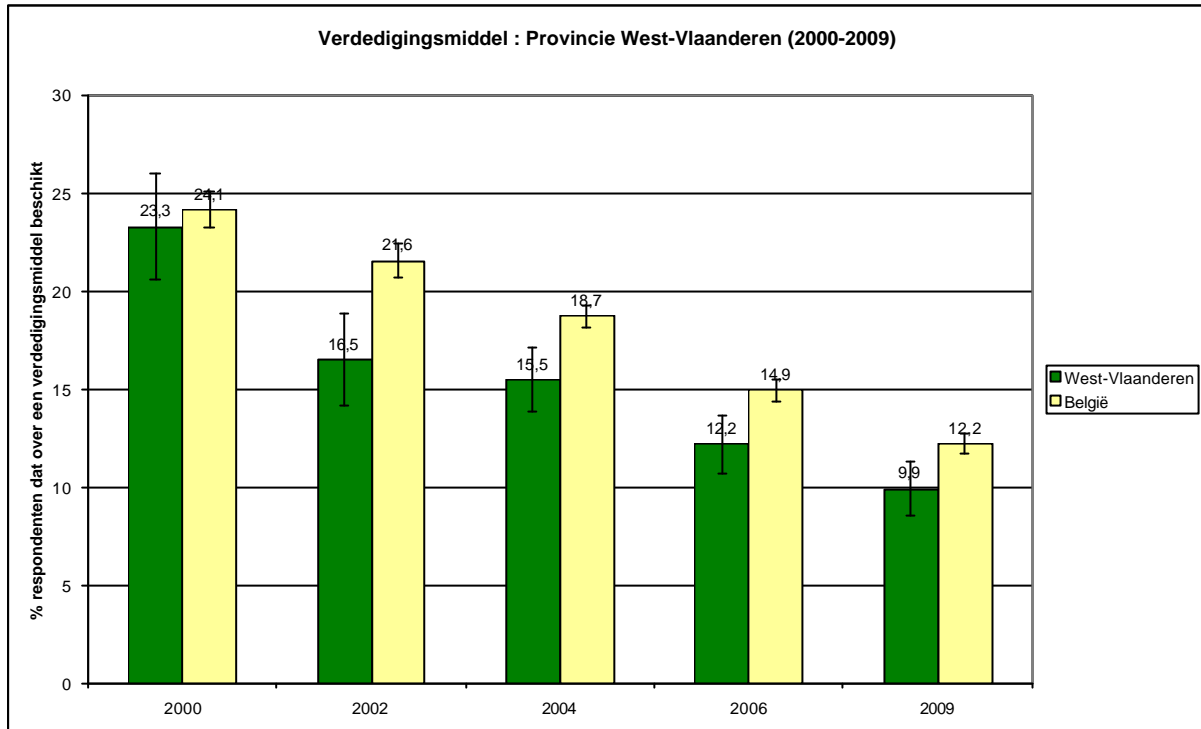

Fig. Percentage personen die antwoorden een verdedigingsmiddel te bezitten in 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv D).

Wat het bezit van een verdedigingsmiddel betreft, is er een dalende tendens waarneembaar in West-Vlaanderen; in 2000 beschikte 23% van de West-Vlamingen over een middel om zich te verdedigen, in 2009 bedraagt dit aantal nog één op de tien (9,9%).

Enkel in 2000 bezaten evenveel West-Vlamingen een verdedigingsmiddel als het nationaal gemiddelde. Sindsdien zakt het aantal verdedigingsmiddelen in West-Vlaanderen steeds onder het federaal niveau. In 2009 beschikt 12% van de Belgen over een verdedigingsmiddel, in West-Vlaanderen gaat het om 10%.

Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap

In deze module worden de slachtofferpercentages besproken. Net zoals voorgaande jaren wordt een onderscheid gemaakt tussen twee grote categorieën van delicten: delicten op huishoudensniveau en delicten op persoonsniveau; ze worden afzonderlijk behandeld in dit gedeelte van het rapport.

4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie West-Vlaanderen

De delicten op niveau van het huishouden omvatten zowel het slachtofferschap van de leden van het huishouden als de delicten tegen een goed van het huishouden. De respondent werd bevraagd over delicten waarvan hijzelf of een lid van zijn huishouden slachtoffer is geweest tijdens de afgelopen 12 maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2008 en 31 december 2008). De delicten op huishoudensniveau zijn meer bepaald: “poging tot inbraak”, “inbraak met diefstal”, “vernielingen”, “autodiefstal”, “diefstallen uit auto’s”, “beschadiging van auto’s”, “motordiefstal”, “beschadiging van motoren”, “fietsdiefstal” en “bromfietsdiefstal”.

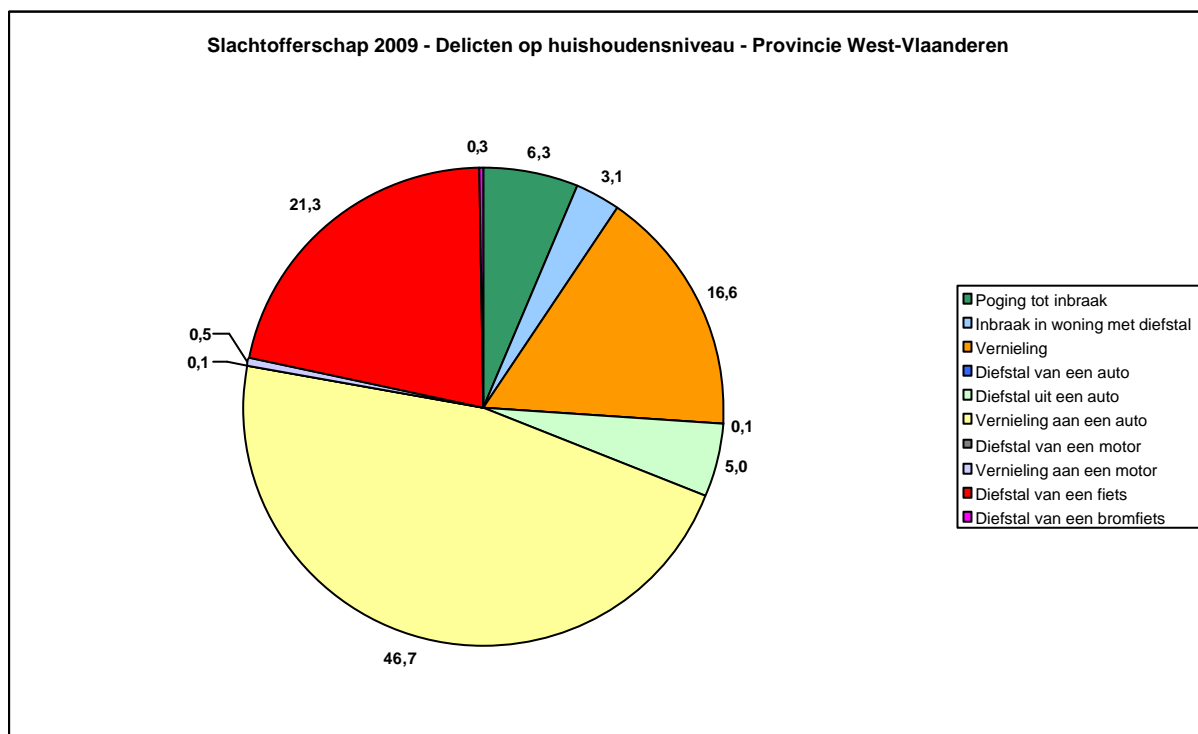

Fig. : De delicten op huishoudensniveau in (2008-)2009. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel: sla A.I.).

Wanneer de respondent aangaf slachtoffer te zijn geweest van een delict op huishoudniveau, bleek dit in bijna de helft van de gevallen om vernieling aan een auto te gaan (47%). De huishoudens werden ook vaak slachtoffer van fietsdiefstal (21%). In 17% van de gevallen was er sprake van vernieling (andere dan vernieling aan auto's, moto's of eventueel bij een inbraak). De overige delicten kwamen minder dan tien procent voor.

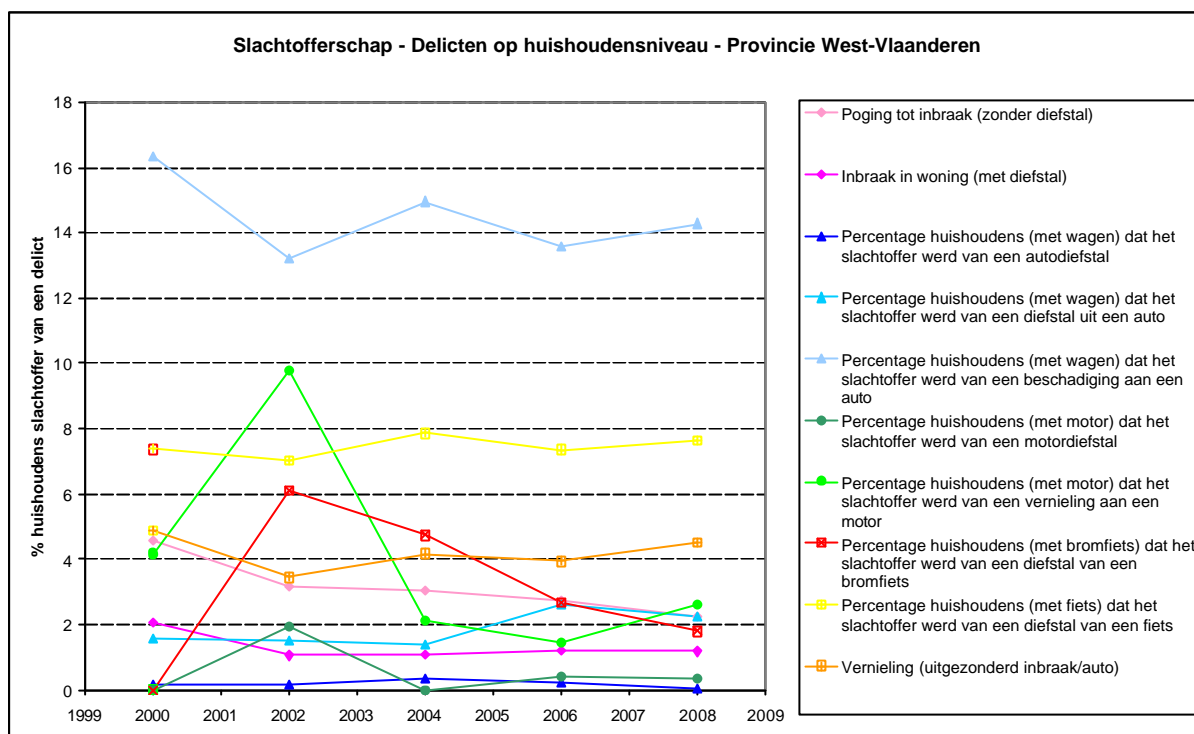

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op huishoudensniveau in 2000, 2002, 2004, 2006 en (2008-)2009, weergegeven in percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een delict (Tabellen: GV. sla B.1.2., GV. sla B.1.3., GV. sla B.2.2.2., GV. sla B.2.3.2., GV. sla 2.4.2., GV. sla 3.1.2., GV. sla B.3.2.2., GV. sla B.3.3.2., GV. sla B.3.4.2., GV. sla B.4.).

Teruggebracht op de totale populatie van alle huishoudens in de provincie West-Vlaanderen, geven de slachtoffercijfers volgend beeld.

In de 12 maanden die het interview vooraf gingen, werden de huishoudens in de provincie West-Vlaanderen het vaakst slachtoffer van “beschadiging aan een auto” (14,3% van de huishoudens was slachtoffer). Dit delict kent doorheen de jaren steeds het hoogste slachtofferpercentage. De andere delicten waarvan de burgers aangeven slachtoffer te zijn geweest de afgelopen 12 maanden zijn vervolgens: fietsdiefstal (7,6%) en “vernieling” (4,5% van de huishoudens).

Ten opzichte van 2006 is het percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een inbraakpoging gedaald van 2,7% naar 2,3%. Een daling is eveneens vast te stellen voor autodiefstal (van 0,2% naar 0,05% van de huishoudens). Daarentegen hadden meer huishoudens te maken met vernieling: het aantal steeg naar 4,5% ten opzichte van 3,9% in 2006. De overige misdrijven zijn niet significant gewijzigd tussen deze twee jaren.

Op langere termijn bekeken, vertoont “poging tot inbraak” een dalende tendens ten opzichte van 2000 (van 4,6% naar 2,3% van de huishoudens). Voor sommige delicten is het moeilijk een tendens in de ene of de andere richting vast te stellen, zoals voor “vernieling aan een motor” en bromfietsdiefstallen die stijgingen en dalingen kennen (al dan significant, gezien de kleine aantallen).

4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie West-Vlaanderen

De delicten op persoonsniveau omvatten het persoonlijke slachtofferschap. Er wordt aan de persoon gevraagd of hijzelf/zijzelf de afgelopen twaalf maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2008 en 31 december 2008) al dan niet het slachtoffer is geweest van een delict op persoonsniveau. De delicten op persoonsniveau bestaan uit volgende categorieën: “diefstal met (bedreiging met) geweld”, “diefstal vanaf de persoon zonder (bedreiging met) geweld”, “diefstal buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer”, “bedreiging met lichamelijk geweld”, “lichamelijk geweld”, “vluchtmisdrijf in het verkeer” en “seksuele delicten”. Met “andere misdrijven” wordt elk misdrijf bedoeld waarvan de persoon eventueel slachtoffer is geweest en dat niet is opgenomen in één van de opgesomde categorieën.

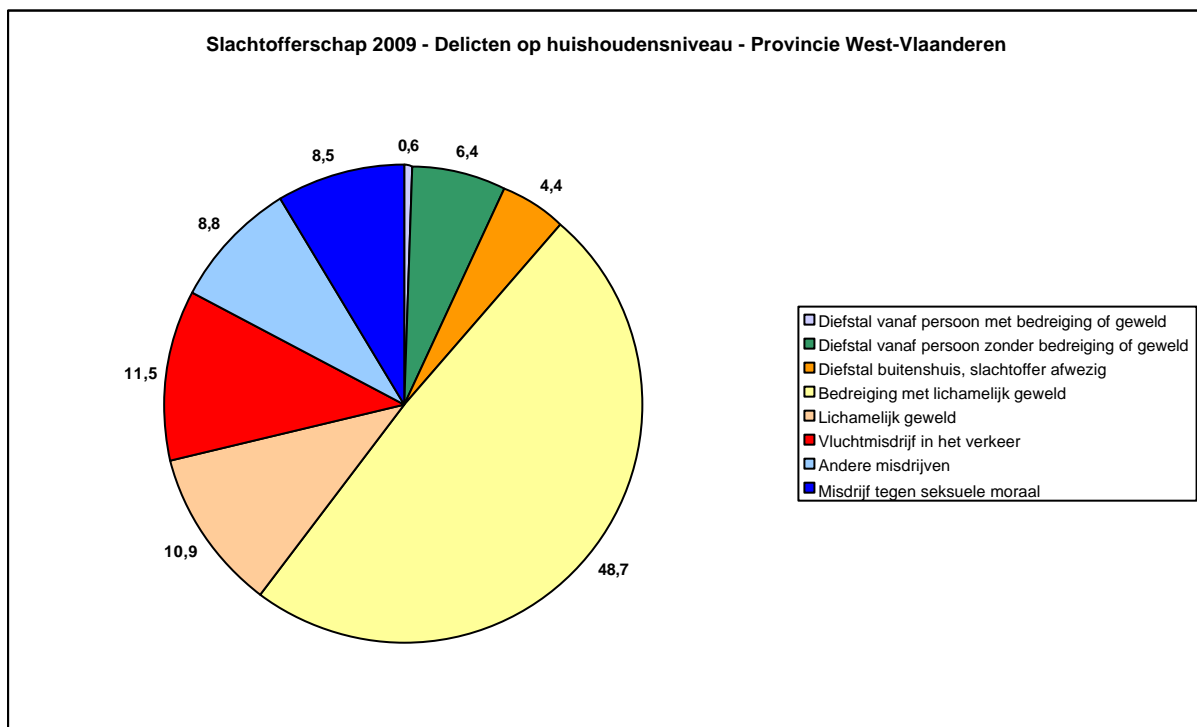

Fig. : De delicten op persoonsniveau in (2008-)2009. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel sla B.1.).

Van de delicten op persoonsniveau in 2009 is het de rubriek “bedreiging met lichamelijk geweld” die zich met 49% bovenaan bevindt bij de meest voorkomende delicten in de provincie West-Vlaanderen. In ruim een tiende van de gevallen werd de respondent het slachtoffer van een vluchtmisdrijf in het verkeer (11,5%) of van lichamelijk geweld (11%). De overige misdrijven werden iets minder vermeld: nog 8,8% voor de categorie “andere misdrijven” en 8,5% voor misdrijven tegen de seksuele moraal. De overige delicten kwamen minder voor.

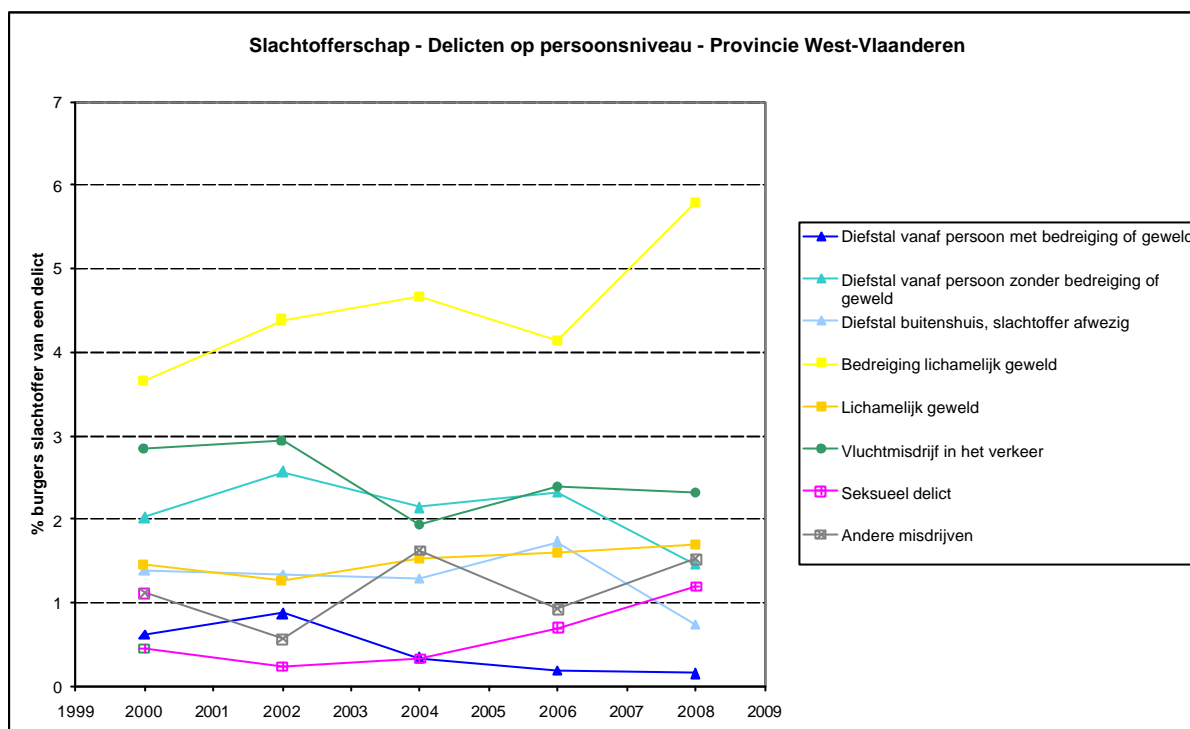

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op persoonsniveau in 2000, 2002, 2004, 2006 en (2008-)2009, weergegeven in percentage personen dat slachtoffer werd van een delict. (Tabellen: GV. sla D.2., GV. sla D.3, GV. sla D.4., GV. sla D.6., GV. sla D.7., GV. sla D.8., GV.sla D.9., GV. sla D.10.).

Teruggebracht naar de totale populatie van alle inwoners van de provincie West-Vlaanderen, geven de slachtoffercijfers volgend beeld.

In de loop der jaren is “bedreiging met lichamelijk geweld” in de provincie West-Vlaanderen het persoonsdelict waarvan de meeste burgers slachtoffer zijn geweest de 12 maanden die het interview vooraf gingen (5,8%). Dit is tevens het meest voorkomende persoonsdelict op federaal niveau.

Ten opzichte van 2006 is het percentage inwoners in de provincie West-Vlaanderen dat slachtoffer werd van een diefstal zonder bedreiging of geweld gedaald van drieëntwintig slachtoffers op duizend inwoners (2,3%) naar vijftien op duizend (1,5%). Een daling is eveneens waarneembaar voor diefstal in afwezigheid van het slachtoffer (van 1,7% naar 0,2% van de inwoners). Daarentegen is er een toename voor bedreiging met lichamelijk geweld (van 4,1% naar 5,8%) en voor seksuele delicten (van 0,7% naar 1,2%). Ook de categorie “andere misdrijven” kent een stijging van 0,9% naar 1,5%.

Op langere termijn zijn volgende tendensen te vermelden. Diefstal met geweld/bedreiging kent een daling ten opzichte van 2002. Bedreiging met lichamelijk geweld kent daarentegen een stijgende tendens, met een “knik” neerwaarts in 2006. Ook het aantal slachtoffers van seksuele delicten is toegenomen: van 0,24% in 2002 naar 1,2% of twaalf inwoners op duizend die slachtoffer werden in de 12 maanden die het interview vooraf gingen.

4.3. Melding en aangifte

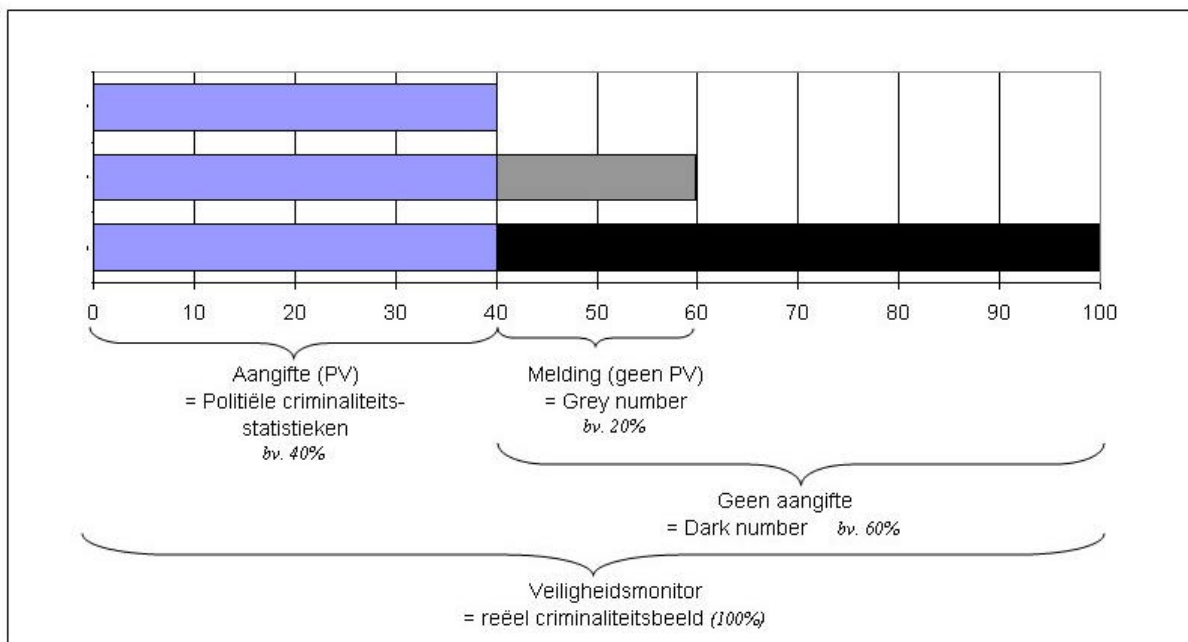
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”

Wat is het werkelijke aantal gepleegde misdrijven zoals inbraak, autodiefstal en lichamelijk geweld? De politie en gerechtelijke statistieken geven enkel de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) of vervolgde misdrijven. Een heel deel van de feiten valt hierbuiten aangezien ervan geen aangifte gedaan werd.

Men kan dit deel van de misdrijven omschrijven als het “dark number”; het aantal gepleegde feiten zonder melding of aangifte.

De veiligheidsmonitor kan een indicatie geven van het grey¹ en dark number, aangezien aan de respondent, die slachtoffer werd van een misdrijf, gevraagd wordt of het feit werd gemeld en aangegeven of niet.

Op basis van de module “melding en aangifte” kan dus het meldings- en aangiftepercentage van de verschillende feiten berekend worden.

4.3.2. Delicten op huishoudensniveau

In deze rubriek kan nagegaan worden welke types van misdrijven gemeld of aangegeven worden. Net zoals vorig jaar wordt er een onderscheid gemaakt tussen melding en aangifte. In het eerste geval vraagt men de respondent of hij het delict gemeld heeft, in het andere geval, of een verklaring of proces-verbaal ondertekend werd.

¹ Het grey number is het aantal meldingen zonder aangifte. De politiediensten worden van deze feiten dus wel op de hoogte gebracht maar er wordt geen PV opgesteld en ze komen niet in de politie geregistreerde criminaliteitsstatistieken terecht.

a) Melding

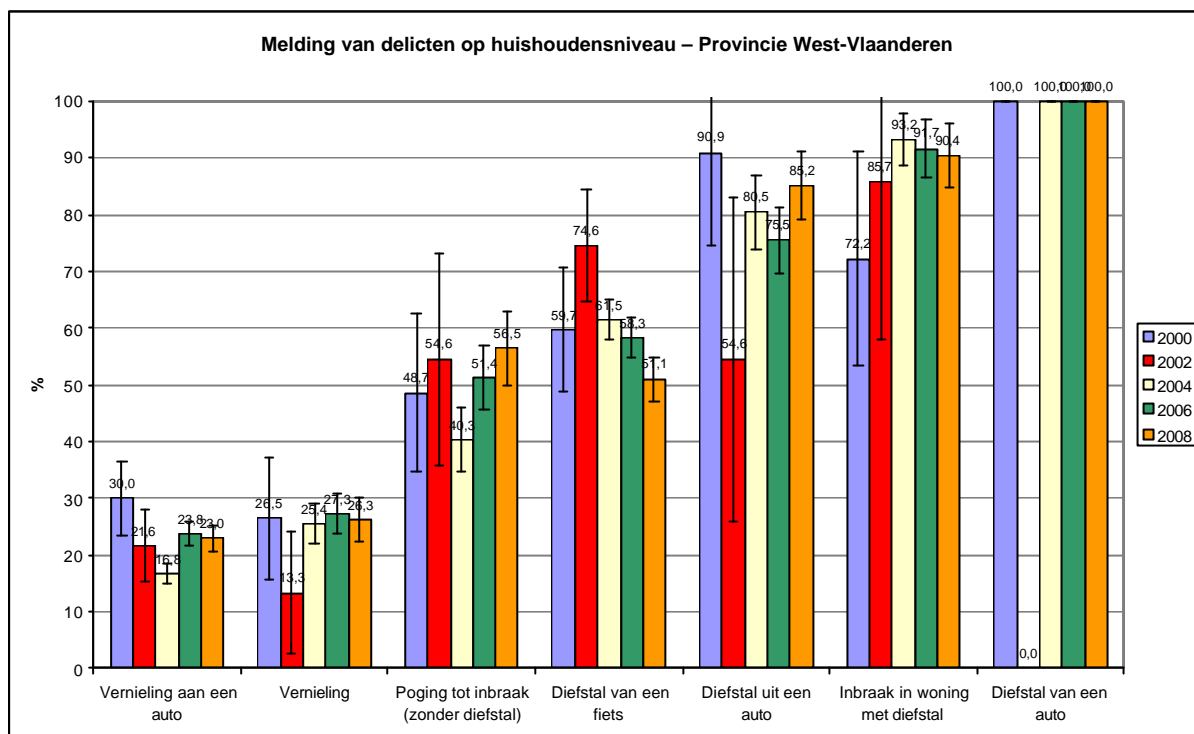

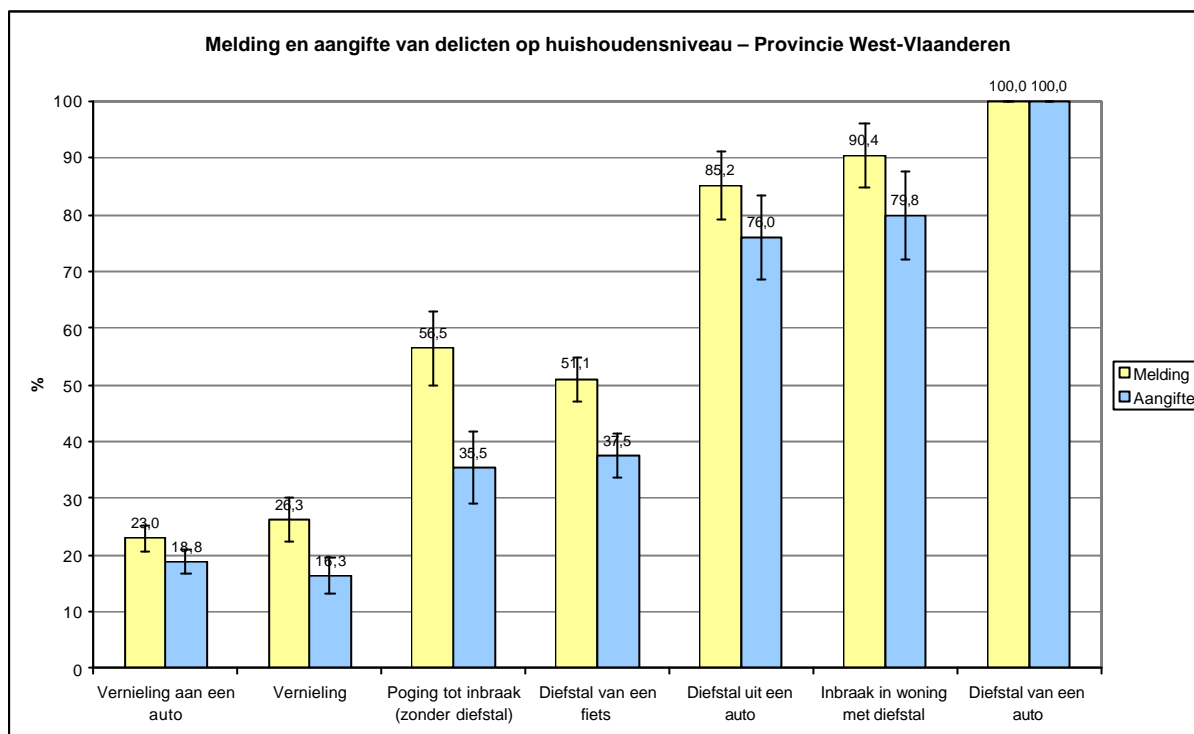
Fig. : Evolutie van melding van delicten op huishoudensniveau tussen 2000 en 2009 in de provincie West-Vlaanderen (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel VG. mld A.1. t/m A.10.).

Wat opvalt, is het gegeven dat de meldingsbereidheid verschilt naargelang de aard van het delict. Schade aan voertuigen en vernielingen maken nog altijd weinig deel uit van de meldingen (23%, respectievelijk 26%). De autodiefstallen en inbraken worden daarentegen massaal gemeld aan de politie; men vindt meldingspercentages van 90% en meer terug.

Ten opzichte van 2006 is het aantal meldingen voor “diefstal uit een auto” in de provincie West-Vlaanderen toegenomen: van 75,5% naar 85%. Omgekeerd werden fietsdiefstallen minder gemeld (van 58% naar 51%). Voor de overige delicten zijn er geen wijzigingen ten opzichte van 2006.

Op langere termijn bekeken, blijven de meldingspercentages voor bepaalde misdrijven vrij stabiel. Zo worden voor “diefstal van een auto” verschillende jaren op rij percentages van 100% waargenomen. (Al dienen we deze cijfers met de nodige omzichtigheid te benaderen, gegeven het geringe aantal feiten waarop ze betrekking hebben en bijgevolg de lagere betrouwbaarheid. We kunnen zeggen dat alle – 2002 vormt een uitzondering – (bevroegde) huishoudens in de provincie West-Vlaanderen die slachtoffer werden van autodiefstal, dit hebben gemeld aan de politie.) De meldingsbereidheid voor inbraken blijft ook de laatste jaren vrij stabiel. Het aantal meldingen van bepaalde andere delicten is meer aan wijziging onderhevig. Zo kent het meldingspercentage van fietsdiefstal, na een piek in 2002, een dalende tendens.

b) Aangifte

Fig. : Melding en aangifte van delicten op huishoudensniveau in 2009 in de provincie West-Vlaanderen (Tabellen VG. mld A.1.t/m A.10. en VG. mld B.1. t/m B.10.).

De grafiek geeft tegelijk de meldingspercentages en de aangiftepercentages weer, wat aantoont dat een melding niet automatisch leidt tot de ondertekening van een PV.

In de provincie West-Vlaanderen is er bij quasi alle delicten een significant verschil tussen het aantal meldingen en het aantal aangiften. Een groot verschil is er bij inbraakpogingen: 56,5% wordt aan de politie gemeld, doch slechts 35,5% wordt geformaliseerd.

4.3.3. Delicten op persoonsniveau

a) Melding

De delicten op persoonsniveau maken minder deel uit van meldingen aan de politie (25%) dan de delicten op huishoudensniveau (37%).

Enkel de diefstallen vanaf de persoon met bedreiging/geweld en lichamelijk geweld bereik ten in de provincie West-Vlaanderen een hoger meldingspercentage dan 50%, respectievelijk 98% en 54%. Seksuele delicten (9,6%) en bedreiging met lichamelijk geweld (13%) worden weinig gemeld.

Ten opzichte van 2006 is de meldingsbereidheid voor lichamelijk geweld, na een dalende trend sedert 2002, opnieuw toegenomen (van 31% naar 55%). Omgekeerd is er voor volgende delicten een daling in het aantal feiten dat wordt gemeld: diefstal buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer (van 57% naar 34%), vluchtmisdrijf in het verkeer (van 53% naar 41%) en diefstal vanaf de persoon zonder bedreiging/geweld (van 49% naar 39%). Ook op langere termijn is het meldingspercentage voor laatsgenoemde delict gedaald: van 92% in 2000 naar 39%.

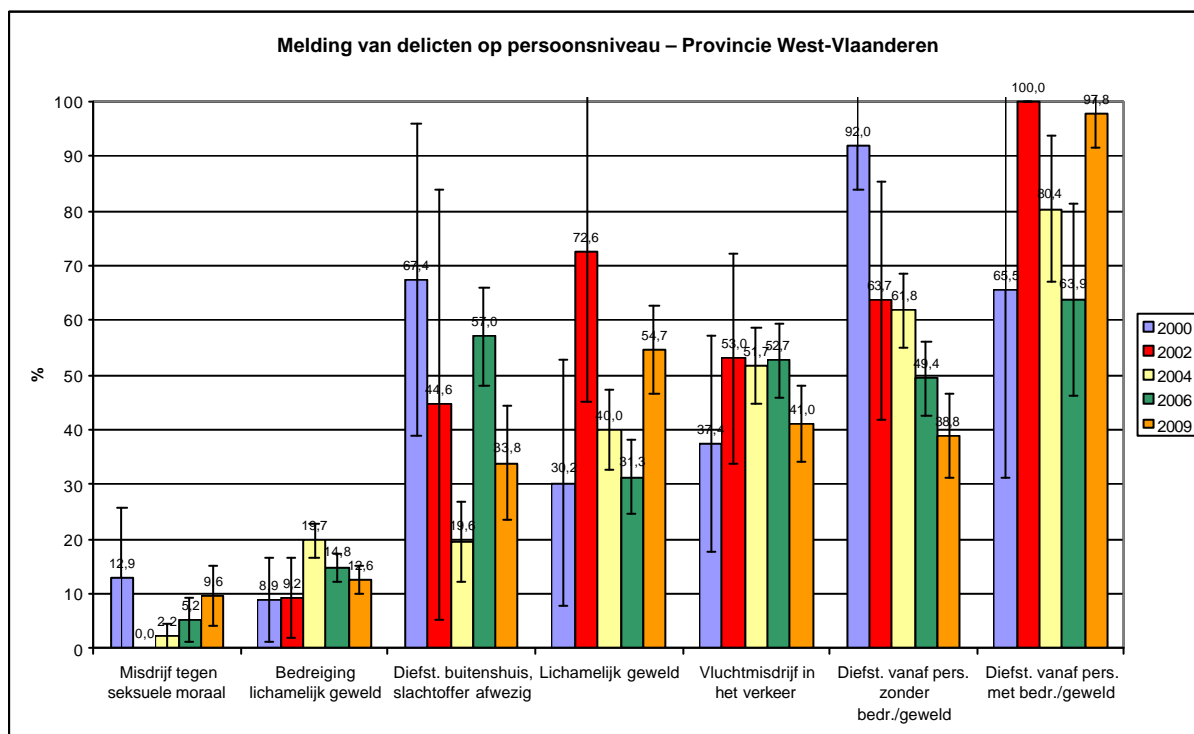
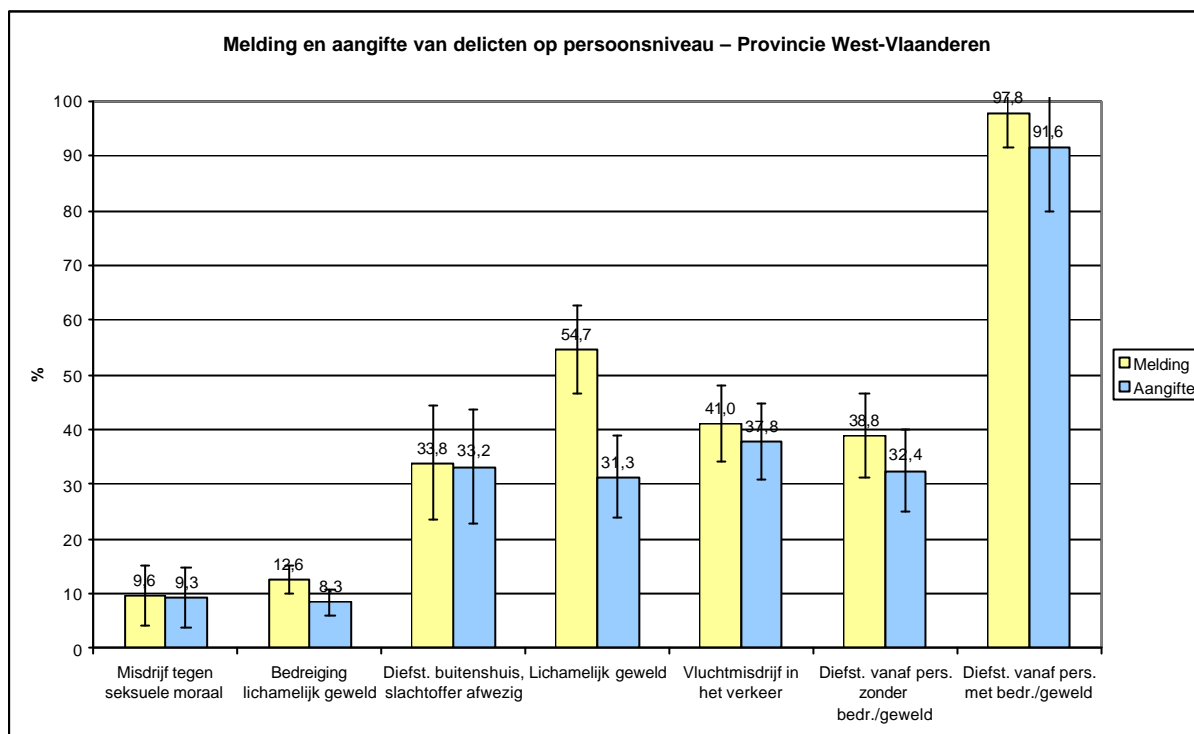

Fig. : Evolutie van meldingen van delicten op persoonsniveau tussen 2000 en 2009 in de provincie West-Vlaanderen. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7.)

b) Aangifte

Fig. : Meldingen en aangiften van delicten op persoonsniveau in 2009 (Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7. en VG. mld D.1. t/m D.7.)

Zoals voor de delicten op huishoudensniveau, is ook hier het aangiftepercentage lager dan het meldingspercentage. Gemiddeld wordt slechts 19% van de bevroegde delicten op persoonsniveau aangegeven in de provincie West-Vlaanderen. Dit betekent een dark number van 81% (grey number van 6%).

Van alle feiten van lichamelijk geweld wordt 55% gemeld aan de politie. Slechts 31%, echter, resulteert in een proces-verbaal. Een – zij het iets lichter – verschil is ook vast te stellen voor bedreiging met lichamelijk geweld: 13% wordt gemeld, 8,3% wordt aangegeven.

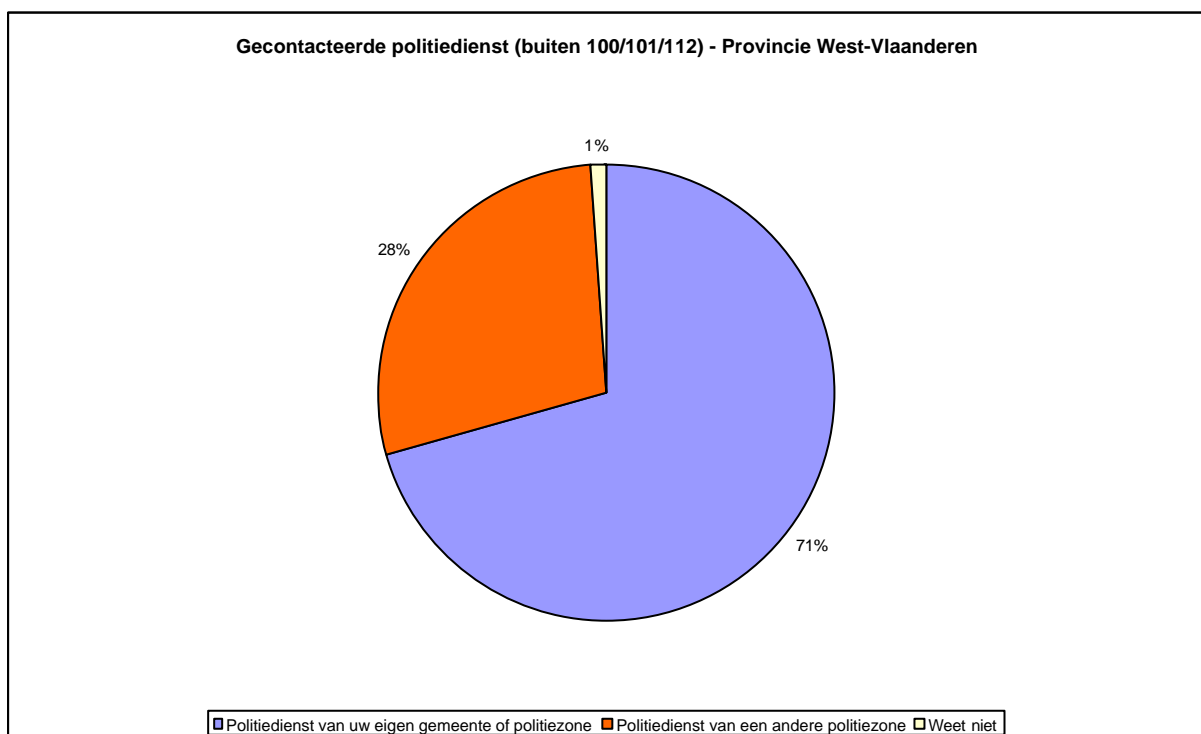
Voor de overige persoonsdelicten is er geen statistisch significant verschil tussen het percentage meldingen en het aangiftecijfer.

Hoofdstuk 5: Laatste delict

5.1. Contact met de politiedienst

Naar aanleiding van het delict waarvan de respondent – het laatst – slachtoffer was geworden, werd verder doorgevraagd naar enkele omstandigheden rond de melding. Deze vragen hadden met name betrekking op de politiedienst die gecontacteerd is geweest bij dit laatste feit, waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen de politiedienst van de eigen zone en die van een andere politiezone. De oproepen via een noodnummer (100, 101 of 112) werden hier niet meegerekend.

In de provincie West-Vlaanderen heeft 71% van de personen het laatste misdrijf waarvan men slachtoffer was geworden, gemeld aan de politiedienst in de eigen politiezone.

Fig.: Gecontacteerde politiedienst (met uitzondering van 100/101/112) bij het laatste delict in de provincie West-Vlaanderen. (tabel VG 1st A.).

5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact

Met betrekking tot de globale tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie in het kader van het laatste slachtofferschap, stellen we vast dat dit over het algemeen vaker als positief wordt ervaren (60,5% is tevreden of zeer tevreden) dan als negatief (20,5% is ontevreden of zeer ontevreden) in de provincie West-Vlaanderen.

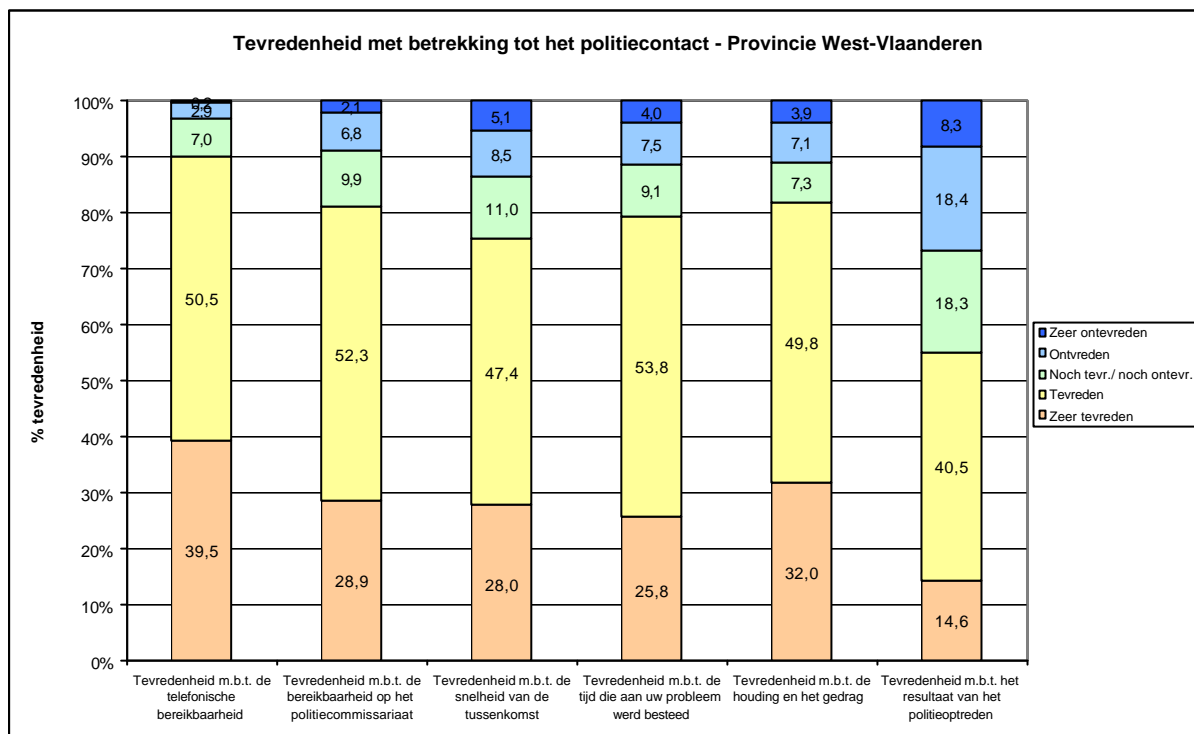

Fig. : Tevredenheid m.b.t. het politiecontact in 2009 (Tabellen VG lst B.2. t/m B.7.)

Personen die contact hebben gehad met de politiediensten naar aanleiding van hun (laatst overkomen) slachtofferschap zijn voornamelijk tevreden over de telefonische bereikbaarheid (90% is tevreden tot zeer tevreden hierover) in de provincie West-Vlaanderen.

Ook over de andere politieoptredens in het kader van het slachtofferschap zijn de respondenten (zeer) tevreden: de houding en het gedrag van de politie (82%), de bereikbaarheid op het politiecommissariaat (81%), de tijd die aan hun probleem werd besteed (80%) en de snelheid van de tussenkomst (75%).

In iets mindere mate was men tevreden over het resultaat van het politieoptreden (55% was hierover (zeer) tevreden). Omgekeerd was 27% van de respondenten (zeer) ontevreden over het uiteindelijke resultaat.

In vergelijking met het federale niveau zijn de respondenten in de provincie West-Vlaanderen meer tevreden over de snelheid van de tussenkomst (75% in de provincie ten opzichte van 67,5% op het federale niveau is tevreden of zeer tevreden) en over de tijd die aan hun probleem werd besteed (80% versus 73,5%).

Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap

De Veiligheidsmonitor omvat ook vragen die handelen over het politieel functioneren in het algemeen. De vragen hebben betrekking op

- de globale waardering van de bevolking ten opzichte van het politiewerk in België
- de globale waardering (alsook de relatieve voor bepaalde aspecten) van de bevolking ten opzichte van het politiewerk van de gemeente
- de kwaliteiten van het politiepersoneel
- het belang en de kwaliteit van het werk besteed aan de verschillende taken tijdens de politiediensten

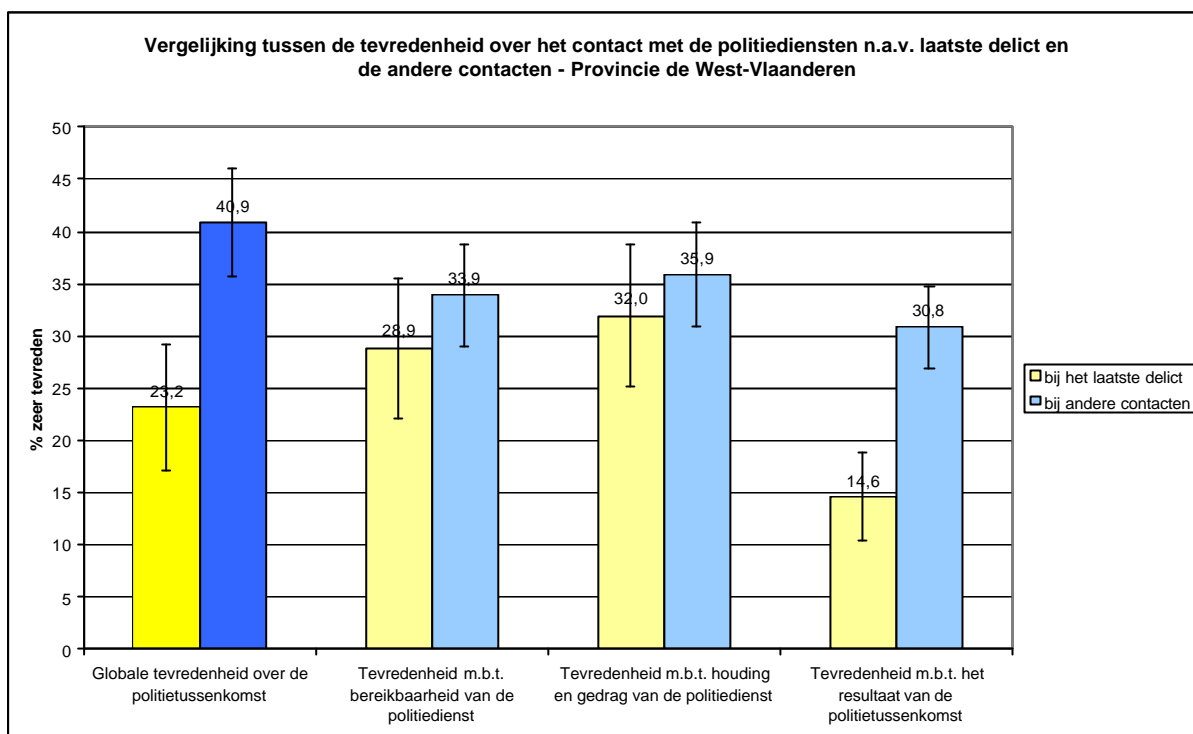
6.1. Frequentie en aard van de contacten

Het percentage burgers, dat tijdens de afgelopen 12 maanden buiten het kader van een misdrijf contact heeft gehad met politiediensten in de provincie West-Vlaanderen, bedraagt 29%. Het betreft in 82% van de gevallen een contact met de politie van de eigen gemeente of politiezone.

6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten

Ongeveer 79% van de inwoners van de provincie West-Vlaanderen verklaart tevreden of zeer tevreden te zijn over het laatste contact met de politiediensten.

Bij opsplitsing van het politieoptreden naar diverse aspecten ervan, blijkt ongeveer 84% van de respondenten (zeer) tevreden te zijn over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van de politiedienst, eveneens 84% is (zeer) tevreden over de houding en het gedrag en 77% is (zeer) tevreden over het resultaat van de politietussenkomst.

Fig. : Vergelijking tussen de tevredenheid over het contact met de politiediensten n.a.v. laatste delict en de andere contacten in de provincie West-Vlaanderen (in 2009). Enkel de antwoorden “zeer tevreden” worden in de grafiek afgebeeld. (Tabellen VG lst B.1., VG and C.1., VG lst B.3., VG and C.2., VG lst B.6., VG and C.3., VG lst B.7., VG and C.4.).

Bovenstaande grafiek geeft de antwoorden “ZEER tevreden” weer. Wanneer men deze antwoorden van de respondenten die slachtoffer waren geworden van een delict, vergelijkt met die van de personen die om een andere reden contact hadden met de politie (administratieve handeling, vragen van de weg, bekeuring, ...), stelt men een significant verschil vast tussen beide.

Globaal gezien zegt 41% van de burgers in de provincie West-Vlaanderen zeer tevreden te zijn over het contact met de politie om andere redenen, terwijl het percentage naar 23% terugvalt, wanneer het gaat om een contact in het kader van slachtofferschap. Deze percentages zijn respectievelijk 39% en 19% op federaal niveau.

Een groot verschil is er met betrekking tot het resultaat van de politietussenkomst. Slachtoffers zijn hier significant minder zeer tevreden (15%) dan niet-slachtoffers (31%). Voor de andere aspecten – de houding en het gedrag van de politiedienst en de beschikbaarheid en de bereikbaarheid van de politiedienst – is er geen significant verschil tussen het percentage zeer tevreden slachtoffers, respectievelijk niet-slachtoffers.

Hoofdstuk 7 : Politiefunctie

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België

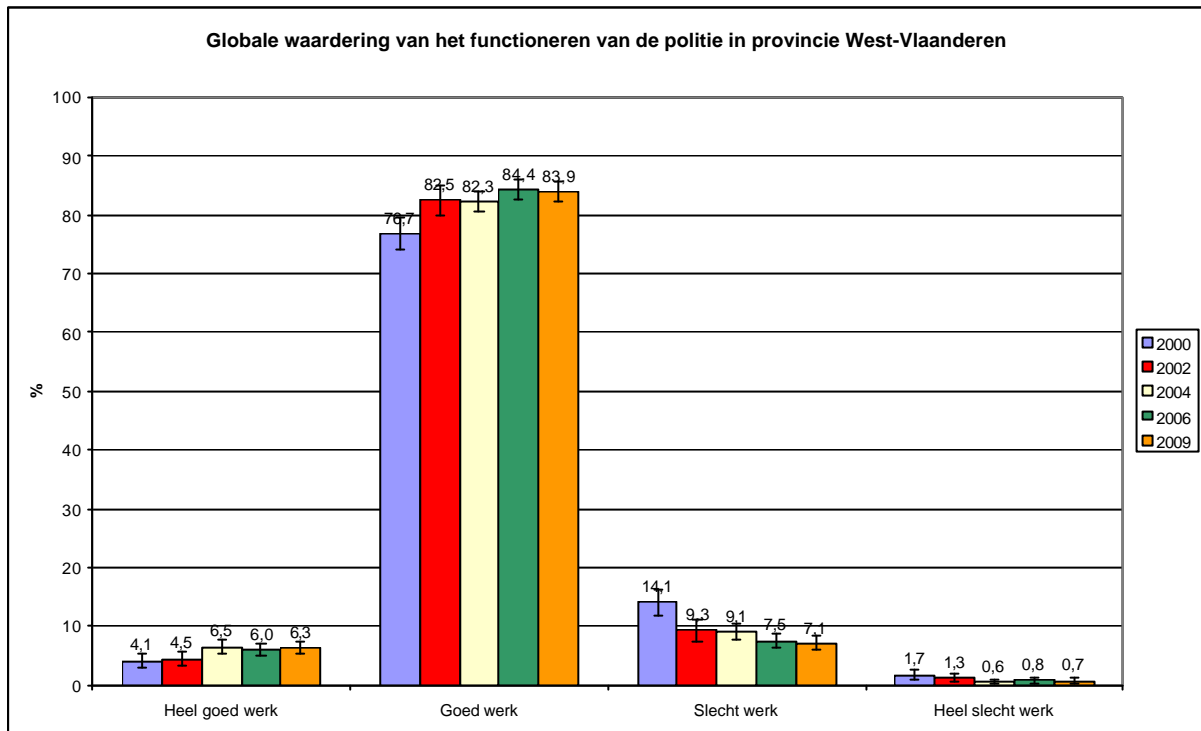

Fig. : Globale waardering van het functioneren van de politie in België in 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009 (Tabel: VG pol A.1.). Dit deel werd pas in de vragenlijst van 2000 toegevoegd waardoor vergelijking niet mogelijk is met de jaren voor 2000.

Op federaal niveau meent het merendeel van de burgers – namelijk 89% – dat de politie goed (tot zeer goed) werk levert in België. De burgers die vinden dat de politiediensten slecht (tot zeer slecht) werk leveren in België vertegenwoordigen 9%. De overige 2% heeft hierover geen mening.

In de provincie West-Vlaanderen meent 90% van de burgers dat de politie (zeer) goed werk levert in België. Dit resultaat ligt in de lijn van het federale percentage. Daarentegen is 7,8% van de inwoners van de provincie West-Vlaanderen is van mening dat de politiediensten (zeer) slecht werken.

Het aantal respondenten dat vindt dat de politie goed (of zeer goed) werkt, is stabiel gebleven ten opzichte van 2006 in de provincie West-Vlaanderen. Op langere termijn, sedert 2000, stelt men wel een significante toename vast van de waardering over het politiewerk bij de ondervraagde burgers: van 81% in 2000 naar 90% in 2009. Het percentage inwoners van de provincie West-Vlaanderen dat van mening is dat de politie in België slecht (of zeer slecht) werk levert, is dan ook gedaald van 16% in 2000 naar 7,8% in 2009.

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :

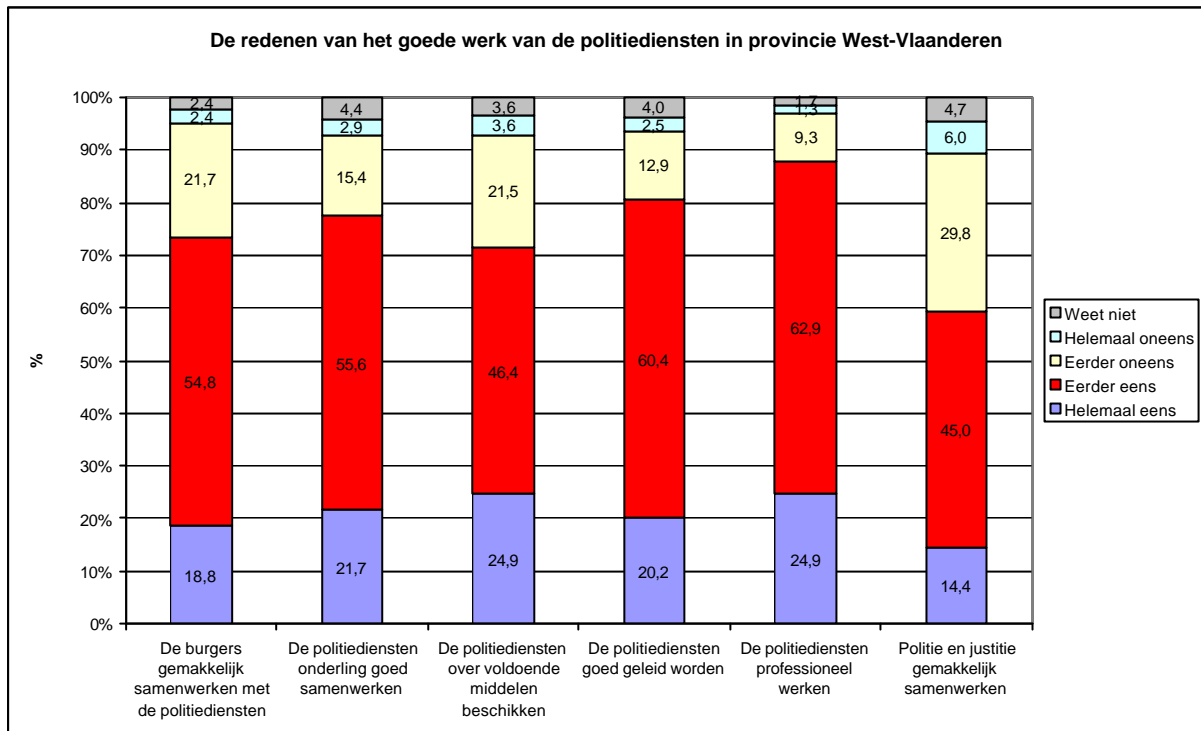

Fig. : De redenen van het goede werk van de politiediensten in 2009 (Tabellen: VG pol A.2.1. t/m VG pol A.2.6.).

Voor de meerderheid van de inwoners van de provincie West-Vlaanderen is het feit dat de politiediensten goed werk leveren, te wijten aan hun professionalisme (88% is helemaal akkoord of akkoord) en aan de goede leiding van de diensten (81%). De burgers zijn eveneens de menig toegedaan dat, zij het in iets mindere mate, de goede samenwerking tussen de politiediensten (77%) en met de burgers (74%), alsook het beschikken over voldoende middelen (71%) bijdragen aan de goede politiewerking.

De inwoners van de provincie West-Vlaanderen die vinden dat de politie goed werk verricht, blijven meer verdeeld over het bijdrage van de samenwerking politie/justitie aan de kwaliteit van het politiewerk (59%).

De percentages voor de verschillende items liggen in de provincie West-Vlaanderen op gelijk niveau of iets hoger dan deze op het federale niveau. Het verschil is het grootst voor het beschikken over voldoende middelen; in West-Vlaanderen meent 71% van de burgers dat dit bijdraagt tot de goede politiewerking, tegenover 61% op federaal niveau. Ook de goede leiding van de politie scoort in West-Vlaanderen enkele procentpunten hoger (81% ten opzichte van 77% op federaal niveau).

7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :

Aan de ondervraagde personen die antwoordden dat ze van mening waren dat de politiediensten slecht tot zeer slecht werkten, werd gevraagd naar de redenen hiervoor.

De voornaamste redenen die de burgers die deelnamen aan de federale enquête opgaven, waren: het feit dat de politie en justitie niet goed samenwerken (74%) en het onvoldoende professioneel werken van de politiediensten (73%).

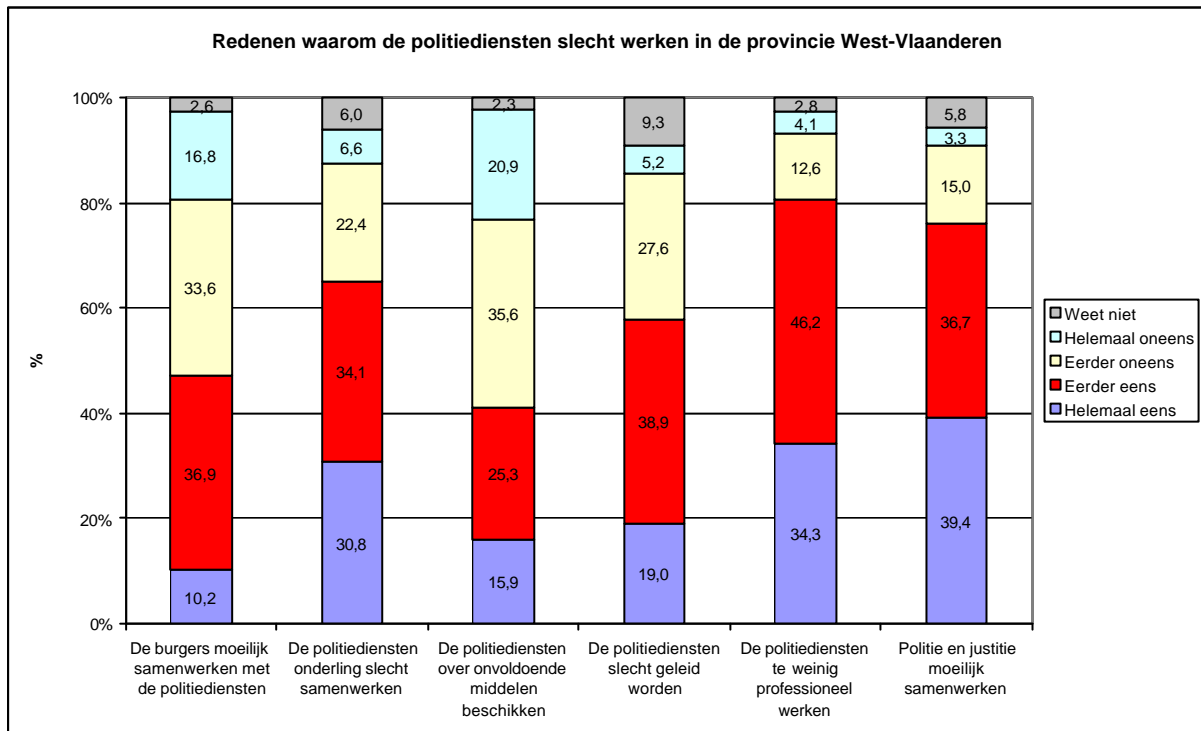

Fig.: De redenen van het slechte werk van de politiediensten in 2009 (Tabellen: VG pol A.3.1. t/m VG pol A.3.6.).

De twee voornaamste redenen, genoemd op het federale niveau, worden eveneens door de inwoners van de provincie West-Vlaanderen als de belangrijkste redenen voor de slechte kwaliteit van het politiewerk genoemd. 81% van de respondenten in de provincie West-Vlaanderen, die van mening zijn dat de politie slecht werk levert, wijt dit aan een te lage professionaliteit en 76% aan een slechte samenwerking tussen de politie en justitie. Over de overige aspecten zijn de burgers meer verdeeld. 65% meent dat de politiediensten onderling slecht samenwerken en nog 58% vindt dat ze slecht geleid worden. De resterende werden in minder dan de helft van de gevallen genoemd.

Van de inwoners van de provincie West-Vlaanderen wijt 81% van de respondenten de slechte werking van de politie aan te weinig professionaliteit, tegenover 74% op federaal niveau. Alle andere aspecten scoren lager – dus hier beter – in West-Vlaanderen dan op federaal niveau.

7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep

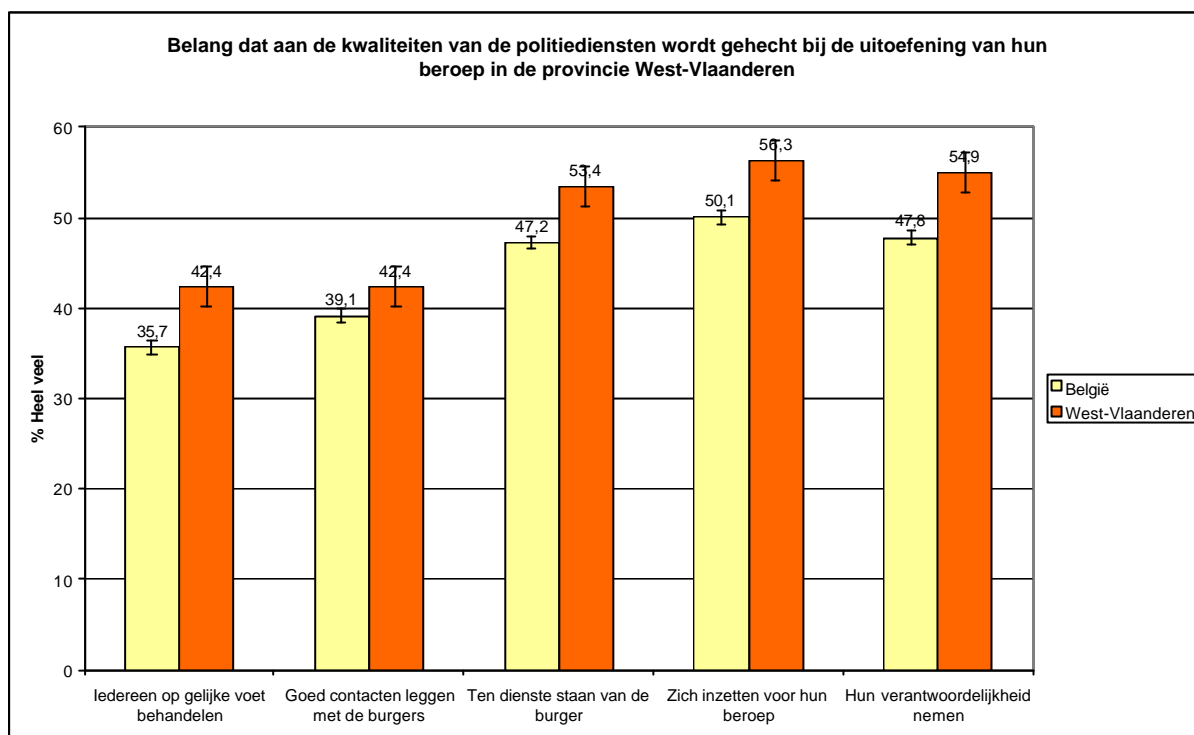

Fig. : De kwaliteiten van de politie, erkend tijdens de uitoefening van hun beroep in de provincie West-Vlaanderen in 2009 (helemaal eens). De behandeling van de burgers. (Tabellen: VG pol C.1., VG pol C.2., VG pol C.3., VG pol C.4., VG pol C.5.).

De grafiek geeft de percentages weer voor de respondenten die meenden dat de politiemensen bij de uitoefening van hun beroep HEEL veel belang hechten aan de betreffende kwaliteit.

De inzet voor hun beroep, het verantwoordelijkheidsgevoel en de dienst naar de burger toe worden door meer dan (ruim) de helft van de ondervraagde burgers in de provincie West-Vlaanderen geheel erkend.

Iets minder dan de helft van de burgers in deze provincie is het er helemaal mee eens dat de politiediensten veel belang hechten aan het op gelijke voet behandelen van de burgers, ongeacht de nationaliteit, religie, sociaal statuut of geslacht en het leggen van goede contacten met de burgers en dat dit tot uitdrukking gebracht wordt door de politie tijdens de uitoefening van haar werk.

In vergelijking met het federale niveau worden de genoemde kwaliteiten door de burgers in de provincie West-Vlaanderen meer positief omschreven. Voor alle categorieën wordt in meerdere mate geheel erkend dat de politieambtenaren er veel belang aan hechten en dit voor iedere categorie op significante wijze.

7.5. Waardering van de verschillende politietaken

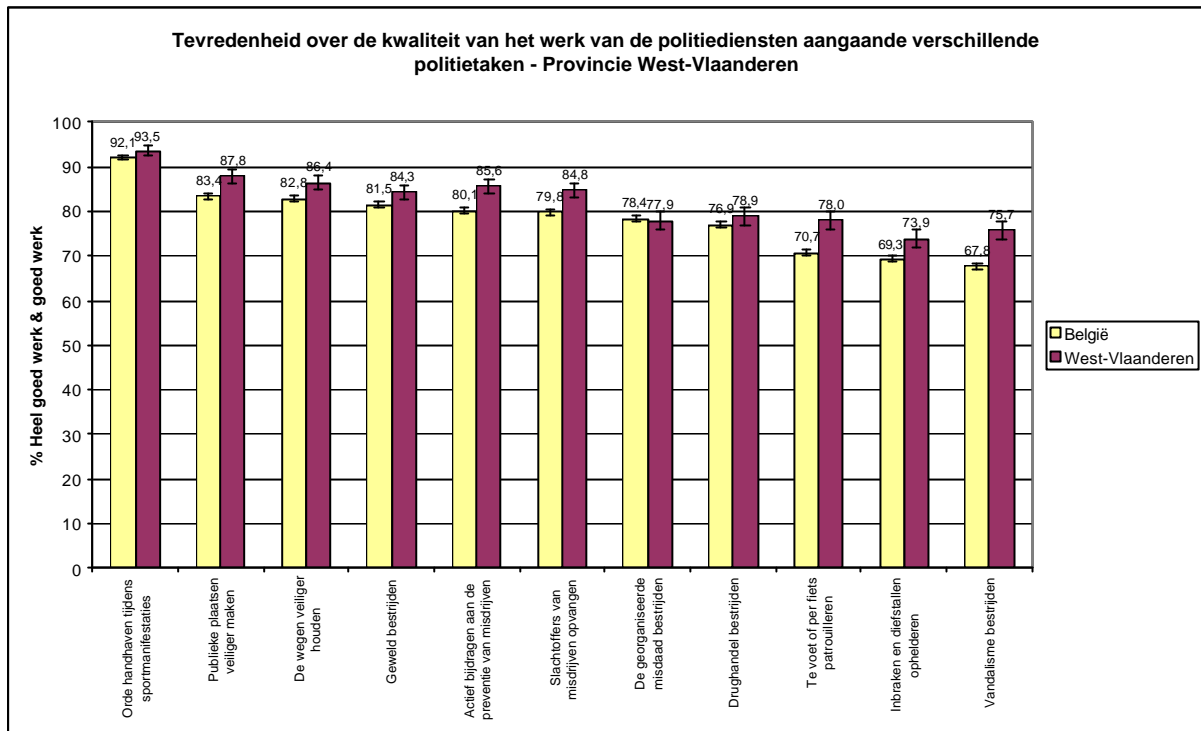

Fig. : de belangrijkheid van de verschillende politietaken volgens de burgers in 2009 in de provincie West-Vlaanderen (Tabellen: VG pol D.1., VG pol D.2., VG pol D.3., VG pol D.4., VG pol D.5., VG pol D.6., VG pol D.7., VG pol D.8., VG pol D.9., VG pol D.10., VG pol D.11.).

Wanneer de inwoners van de provincie West-Vlaanderen gevraagd wordt of de politiediensten hun verschillende politietaken al dan niet correct vervullen, verkrijgt men het volgende resultaat.

Meer dan **90%** van de burgers is van mening dat de politiediensten (zeer) goed werk verrichten op het vlak van ordehandhaving tijdens sportmanifestaties. Dit is ook op federaal niveau de meeste gewaardeerde politietak.

Ongeveer **85% tot 88%** vindt dat de politie (heel) goed werk levert op het gebied van het veiliger houden van de wegen, de publieke plaatsen veiliger maken, geweld bestrijden, actief bijdragen aan de preventie van misdrijven en opvangen van slachtoffers.

Ruim **70%** tot bijna **80%** van de respondenten is van mening dat de politie (heel) goed werk levert inzake het bestrijden van de georganiseerde misdaad en van de drughandel, het patrouilleren te voet of per fiets, het ophelderen van diefstallen en inbraken en het bestrijden van vandalisme.

Vergeleken met het federale niveau worden de verschillende politietaken in de provincie West-Vlaanderen doorgaans meer gewaardeerd.

7.6. De wijkagent / buurtinspecteur

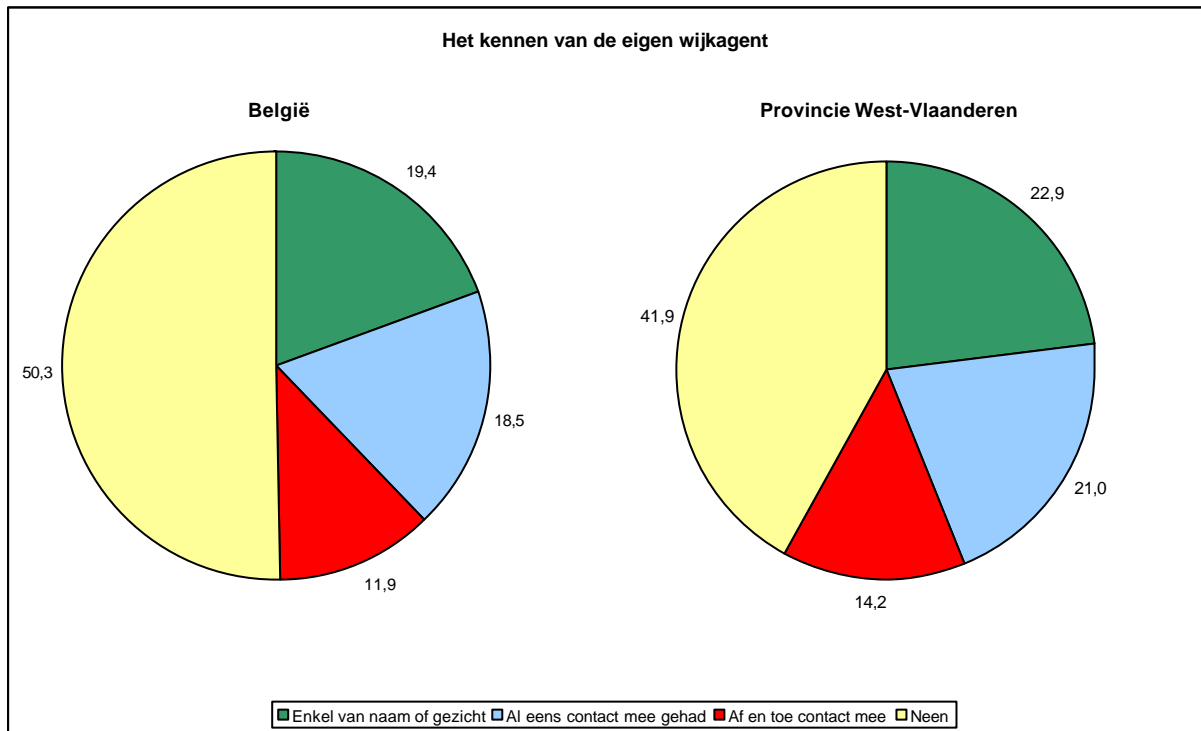

Fig. : Het kennen van de eigen wijkagent in 2009, in België en in de provincie West-Vlaanderen (Tabel: VG pol E.1).

De helft van de Belgische bevolking verklaart de wijkagent / buurtinspecteur niet te kennen. In de provincie West-Vlaanderen is dit aantal minder: 42% van de inwoners kent hem of haar helemaal niet. Niettemin zou ruim één op vier (bijna 28%) van de West-Vlaamse respondenten graag meer contact hebben met hun wijkagent. Deze vraag stijgt tot 35% op niveau van het land.

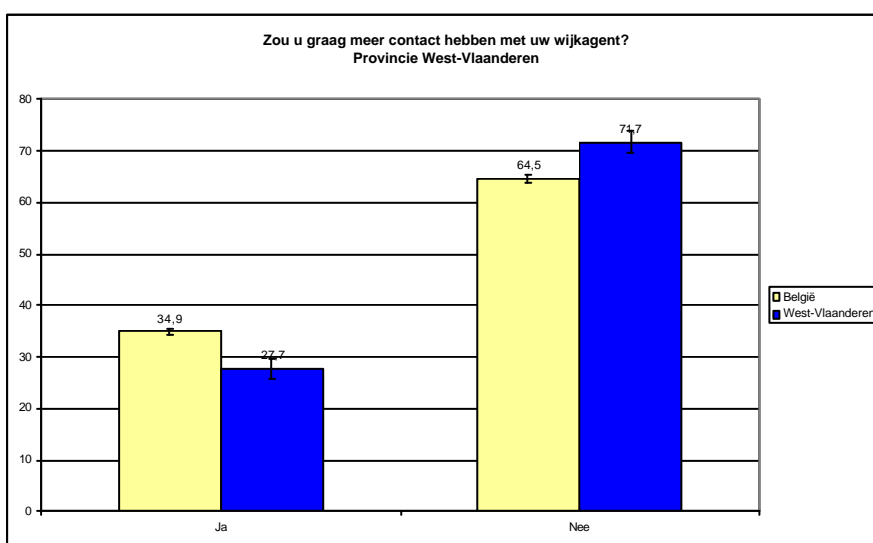

Fig.: De wens de wijkagent beter te kennen (Tabel: VG pol. E.2.)

Onder de respondenten in de provincie West-Vlaanderen die hun wijkagent wel kennen, kent 23% hem/haar van zien of naam, 21% heeft reeds contact gehad met de wijkagent en 14% heeft af en toe eens contact met zijn/haar wijkagent.